

Sa Pobla

Núm. 5

REVISTA D'INFORMACIÓ GENERAL

Preu 50 Ptes.

EXTRA SANT ÀNTONI !!!!44 PLANES!!!!

***RAFEL SERRA:**
“PAU I HARMONIA”

***TOMEU SIQUIER:**
“DISPOSATS AL
DIALEG”

PERSONATGES:

- *MADO BUADES
- *L'AMO EN GORI
- *SA MADONA
DE CA'N COTA

ESPORTS

EL POBLENSE,
CAMPEON DE
INVIERNO

Dibuix: Tano Pomar

DELEGACIONS A TOTES SES

NOSTRES ILLES

CAIXA RURAL
PROVINCIAL de BALEARS

SA CAIXA FORTA

SANT ANTONI N'ES VENGUT

Sa Pobla

REVISTA
D' INFORMACIO
GENERAL

Primera quinzena de
gener

Núm. 5, Any 2

Director

Miquel Segura Aguiló

Col.laboradors

Francesc Berga
Antoni Crespí
Joan Fiol
Joan Martorell
Joan Payeras
Cinto Planas
Josep Rosselló
Sebastià Verd
Jaume Santandreu
Josep Gómez (Siset)

Redacció, administració i publicitat

Carrer Francesc Cladera,
24, 2.
Sa Pobla

Coordinació publicitat

Maria Antonia Alvarez

Fotografia

Antoni Llompart
Emili Cervera
Santy
Miquel Pancuit

Preus subscripció:

Anual 800 pts.
Semestral 420 pts.
Trimestral 210 pts.
(despesa per correu
10 pts.)

Imprès al taller de
Edicions Manacor, S.A.

EDITAT PER
EDICIONS
SA POBLA, S.A.

Com cada any, és clar, ha arribat Sant Antoni. I ja se sap que per Sant Antoni SA POBLA fa festa. I, nosaltres que, diguin el que diguin, som SA POBLA, idò també. ¡Festa per llarg!.

I com fa festa una revista? Molt senzill, editant un nombre extraordinari, com aquest que tens avui a les mans, ben volgut lector, 44 planes ben rasetes de tot el que ens pugui amarrar d'aquest esperit pobler tant de Sant Antoni.

I, a Sa Pobla, per Sant Antoni, és vella la tradició el tenir convidats. I nosaltres també en tenim. Les millors plomes, les més fines, han estat convidades a

posar "els peus davall la taula", de la nostra revista, com a testimoni fidel de que estam en festa i que per això hem volgut compartir les nostres pàgines amb molts d'amics nostres: en Sinto Planes, en Sebastià Verd, en Josep Rosselló i també el genial "Pepe", el dels dibuixos magistral i les historietes més o menys surrealistes.

A sols cinc nombres del nostre naixement com a revista, aquest extraordinari representa un veritable esforç de tot tipus. L'hem fet de gust, perquè Sant Antoni només ni ha un, i aquest és el pobler, el nostre.

Creim que el contingut d'aquestes planes no pot es-

ser més complet i satisfactori. Les persones més representatives de la nostra vila aprofiten per parlar-mos de pau i de concòrdia. Els personatges més arrelats dins el nostre ésser com a col·lectivitat humana ens mostren el seu fons, càlid i entranyable. I parlem de foguerons, d'espínagades, de ximbombes...

Però no som nosaltres que hem de valorar la nostra tasca. Sou vosaltres lectors. Només ens agradaria que, abans de submergir-vos dins la fondària d'aquestes planes, pensassi que estan fetes amb el major amor i el més gran respecte per el que, par damunt tot, és nostre: SA POBLA.

APOTECARIA

TORRENS

Servei d'oxígen
Fórmules magistrals
Vacunes d'origen biològic

Major, 67 Tel. 54 07 71

SA POBLA

El nostre bon amic i excel·lent pintor, Pau Pericás ha participat a una exposició Colectiva de Nadal a Bearn. L'ample mostra comptava amb obres de pintors tan importants com Pombo, Navarro Galcerán, Soler Jové, i . . . naturalment el pobler Pericás.

Els alumnes del segon curs d'EGB del Col·legi de Ca'n Peu Blanc - aquell mateix que l'Ajuntament no sap ni a on cau - oferiren una petita peça teatral nadalenque amb motiu de les Festes. Fins i tot va tenir lloc una representació per als pares un horabaixa de fred. La total majoria del assistents sortiren de lo més satisfets, ja que el montatge i organització a carrec de na Maria Margalida i na Maria Antònia và sortit lluit del tot.

I "Sa Loteria" que escampar milions a balquena per tot Mallorca i fora de Mallorca també va fer arribar uns quants esquitxos devers Sa Pobla. Concretament en Tòni Povordo, En Joan Xim y n'Arnau del Gel foren els feliços afortunats. Enhorabona a tots tres.

I que no sabeu la feta? Idò nosaltres la vos contarem. Ja vos fitxareu si veis qualque "Moneiot" (monigote en castellà) damunt els foguerons d'enguany. Potser ni haurà ben poquets. El motiu es que la Comisió de Festes ha prohibit tota alusió personal o política per adornar els foguerons d'enguany. ¡Se coneix que l'any pasat qualqu va fer llarg!

Per aquestes pasades Festes de Nadal, també han faltat regidors de l'oposició a la banquera de les autoritats, al Oficis solemnes. El motiu que me donà un d'ells fou ben senzill: "Tothom es lliure de anar-hi ó no. Jo hi he anat, però assegut amb la gent, barretjat amb tothom i acompanyat de la meua família. A títol exclusivament personal pens que aquestes coses son d'un temps passat i que la tasca d'un regidor es una altra ben distinta".

Comentari d'un observador: "A Sa Pobla no hi ha ni Batle, ni regidors ni res de res. Qui comanda de bondeveres es el Secretari de l'Ajuntament!"

I el gripot, ben dolent enguany. Sa Pobla es una grandiosa enfermeria. N'hi ha ben molts que han passat les Santes Festes dins el llit ben atropellats. I els metges de guardia no donaven raó a la llibreta de receptes.

Milloria per tothom es el que desitjam de bon de veres.

Mesón

Los Patos

BAR - RESTAURANTE
ESPECIALIDADES TIPICAS MALLORQUINAS

Tel. 54 69 71

Carretera Sa Pobla - Alcudia
por La Albufera Km. 8'900

Rellotgeria
Fill de Jaume Segura
OFERTA ESPECIAL
RELOTGES PARET
PER NOVIES
20 PER CENT

**VIAJES
CEVASA**

G.A.T. N° 72

I ZAMACONA MIR,

representant a Sa Pobla i comarca

***AMB SERVEI DE VENDA DE
BILLETS D'AVIO, VAIXELL,
VIATGES ORGANITZATS I
SORTIDES SEMANALS DE PALMA
LAS PALMAS I TENERIFE
DESDE 28.000 PESSETES***

AMB

AVIO – DESDEJUNI – TRASLLATS

DESITGEN A TOTS UNES

**BONES FESTES
DE St. ANTONI**

Cr. Gran, 54 Tel. 54 00 55

SA POBLA

EL CRIT D'UN POBLE

A l'hora de comentar un poc la Festa de Sant Antoni, la nostra particular i única festa, s'han escrit moltes coses, quasi totes hermoses. La revetla del 16 de Gener, tota l'ampla dimensió de l'anomenada "nit bruixa", els caparrots, els foguerons, donen tema quasi inegotable per tot aquell que, un any ò altra, ha quedat sorprès dins l'esperit d'aquesta festa tan peculiar. I, a mes, en aquest cas, els tòpics de sempre no es desgasten un any per l'altre, ben al contrari: compareixen frescs i xalests com una nina just rentada. Per això, cada any semblen noves les paraules, que sempre son les mateixes. Per això, també l'arribada de la festa, pasat el tràfec de la temporada nadalenqua, sembla un esclator d'alegria sempre novella, com a redescoberta cada any.

Sant Antoni, a Sa Pobla, té moltes cares. A aquest nombre de la nostra revista intentam arriscar una ullada damunt elles. Me sembla que a mí, m'ha tocat la pitjor part. Vos he de parlar ni més ni manco que del aspecte popular de la nostra

Festa. I no cregueu que quan escric "popular" estic disposat a fitar aquest Sant Antoni de mode epidèrmic i superficial. Ben al contrari, m'anima un propòsit ferme de resserca fonda i arriscada. Una resserca que crec poder contar-vos perquè, de qual-

que manera l'he sentida dins mí.

Perque, no sé si ho sabeu, a mí, molt al fons la nit de Sant Antoni m'inspira una mena de temor llunyà i tremolenc. Es una sensació que tenc des de que, sense prejudicis vaig voler abocar-me dins el misteri fred i al mateix temps calent de la nostra nit poblera per excel·lència.

Que vos heu fixat mai de prim compte amb una tonada de ximbomba? Si heu begut quatre copes de més i començau a fer-vos alluny dels foguerons per ja tenir una escalfor natural, i llavors provau de fer una mica s'annarot, perquè si, per una extranya mena de decret-llei

general, no crec, en aquest cas que vos doneu perfecte compte del que realment fan els cantadors. Ara bé, si ho escoltau atentament, amb voluntat d'integrar-vos dins l'ambient que vos envolta, potser també, per un breu moment, sentireu una forta secsada a l'espina. I no, serà el fred de Gener. Serà que, de manera quasi inconscient, haureu "tocat pell de poble".

I el poble - crei-me perquè ho sé ben cert - potser sense haveren adonat ni ell mateix, aquesta nit de bulla, el que fa de veritat es gemegar, cridar amb rabia. Plorar, amb una paraula.

La nit bruixa, des de sempre, es en realitat una es-

Festes de Sant Antoni Abat
Sa Pobla 1.981

PROGRAMA DE FESTES

En el moment de sortir al carrer aquest numero de Sa Pobla el programa d'actes previst era així:

dia 16

17,30 h. Al Saló Cultural del Municipi, conferència a càrrec de Miquel Pons Bonet, escriptor i llicenciat en Filosofia i Lletres, sobre el tema "alguns fets del segle XIX glosats".

20,30 h. A la Casa Consistorial, recepció de les autoritats i convidats que seran obsequiats amb el tradicional refresc. Esclafit d'un vistós ramell de focs artificials. Al vestibul de l'Ajuntament, cant de les típiques cançons de ximbomba.

21,00 h. Els caparrots ballaran les danses populars acompanyats de la Banda Municipal de Musica.

A la Plaça Major concentració de les colles de ximbombes i després d'interpretar algunes tonades

recorreran els carrers de la vila.

Mentres duri la vetlada continuaran els cants al voltant dels foguerons, donant un to peculiar a l'ambient d'aquesta nit poblera.

dia 17

12,30 h. Refresc a la Casa Consistorial. Balls de caparrots a la Plaça Major. Entrega dels premis del concurs de foguerons.

15,30 h. Desfilada de carrosses per l'itinerari de costum. La Caixa d'Estalvis i Munt de Pietat, "Sa Nostra" i la Cambra Agraria Local patrocinen aquest acte. Corregudes a peu voltant sa Plaça Major. Al mateix temps, hi haurà esquerdisa d'olles.

17,00 h. A l'Església Parroquial, audició de l'Escolania de Lluc.

19,00 A l'Església Parroquial, concert de musica per l'Orquesta Ciutat de Palma.

pècie de "amnistia per un vespre". Sols per una nit, al poble torna esser ell mateix. Aquí està la veritable clau del contingut quasi magic d'aquesta revetla. Per poques hores es decreta la veritadera llibertat del poble. Cauen les cadenes de segles i, per una vegada sembla que el jou es més lleuger. I esclaten les velles cançons i, orolla una tristor barretjada amb regust de llàgrimes i de vi de bota. I tot-junt, arriba a pareixer una rara alegria agredolça.

Es molt perillós guaità a la nit de Sant Antoni de Sa Pobla. Les autoritats, potser haurien d'advertir als visitants amb una espècie de lletreret com el que hi ha als ferrocarrils que diuen: "PROHIBIDO ASOMARSE AL EXTERIOR". Aquí haurien de dir qualque cosa com: "No es gaire recomanable guaitar a l'interior d'aquest poble, anit".

Perque la nostra festa es ni més ni pús que això, el crit d'un poble. Un poble - els presents i els ausents, perque tots tresquen aquesta nit - que crida el 16 de Gener perque durant tot l'any està, malgrat totes les democracies- callat i ben callat. Un poble que esclata en cançons per no esclatar de mil altres maneres. Un poble que, des de sempre ha treballat en silenci, fent del seu treball una autèntica litúrgia casolana. Un poble, en fi, que s'ha de mostrar a tothom com es: nòble, sincer... i putetjat des de que el mon es mon.

I quan la primera claror de la matinada guaita tímidament per damunt les taulades de Sa Pobla, els darres noctambuls, potser ofegats dins un regust de caçalla de barralet, es retiren de cap a ca-seva. Estau segurs de que quasi res haurà canviat. La buidada - això si - haurà estat profitosa per l'esperit, potser a carrec d'un fetge un poc més fotut, si, però iquina buidada i quin cor més a pler!.

Miquel Segura

UNA ESPINAGADA CON MUCHA FANTASIA

Hola "poblers" os saludo con este humilde cuento como arma y espíritu de independiente como propósito para aportar un granito de arena en el monográfico que sobre las fiestas de San Antonio va a publicar la revista "Sa Pobla" por cuanto creo que debe estar abierta a todas las opiniones por muy diferentes que sean las perspectivas empleadas, intentando unicamente ayudar a nuestro querido pueblo y por ello animo a todos los que como yo no se encuéntran encuadrados en ningún partido para contribuir a la confección de esta revista porque estoy convencido de que pueden y deben expresar su opinión o hacer alguna aportación puramente y simplemente literaria exenta por completo de mensajes políticos por ejemplo la mía.

Voy a intentar contaros de que está hecha una espinagada, pero no con una mera exposición sino con un cuento. Para ello voy a presentaros a una querida amiga nuestra: una anguila muy fantasiosa llamada Bobby pescada en "es torrent de Muro" por un abrigado "pagés" que con botas hasta la cadera y impermeable hasta la coronilla tiro de un hilo que tras un gusano portaba fuertemente asida por la mandíbula una robusta anguila que serpenteaba al al aire con rápidos movimientos en zig-zag.

Bobby: Hola pescador espero que no me hayas sacado de mi piscina para sumergirme en agua limpia, porque a mi lo que me gusta son los gusanos de joven y correr entre las espinacas y acelgas de adulta.

Pescador: Pues te veras contentada porque te destino a una espinagada. Vamos no des tantos saltos y méte-te dentro de este cesto de mimbre.

El pescador se lleva a Bobby a su casa y sera convenientemente preparada y sa-

zonada por su esposa.

Bobby: Hola consumidores, soy Bobby y estoy de rica que no soporto tener que taparme detrás de las astutas espinacas y acelgas, porque yo con mi gracia merecería presentarme solo en un plato y por mi exquisito sabor ni sal precisaría. De todas formas no creais que en la pinacada este como complemento porque muy al contrario soy la estrella de la espinacada, sin mi no tendría este peculiar sabor tan propio como indescriptible que yo le concedo. Y todo lo demás no son sino mis acompañantes, ved por ejemplo como me rodean, parece que sin ton ni son, pero muy al contrario perfectamente ordenadas ferozmente en lucha sin cuartel. Si os fijais de tanto en cuando nos encontramos otro visitante, es mi amiga la cebolleta. Este cebolla tierna es menuda en edad pero grande en sabor y contribuye a darme si cabe, aún más sabor exótico.

Cebolleta: Hola anguila, que tal tu viaje desde el Mar de los Sargazos.

Bobby: Muy feliz y tranquilo, tanto que he engordado una barbaridad. Todas nosotras nadamos en abundante y escurridizo aceite, ¡Se habrán creído que no soy de por si escurridiza!, y metida en este aceite aquí y allá nos salpican con granitos de sal, ¡Se ha-

brán creído que no soy yo de por si blanca!, con granitos de pimienta roja, ¡Se habrán creído que no soy de por si fogosa, exitante y estimulante!, y con granitos de pimentón, ¡Se habrán creído que no soy de por si valiente!.

Hay otra modalidad de espinacada, queridos consumidores, pero por ser tan tonta y simple, no os la explicaría sino estuviera como estoy convencida de que me habrán de añadir en cuando recapaciten un poco. Solo contiene coles, ¡Cuanto mejores mis acelgas y espinacas!, y pretenden sustituirme por trozos de tocino y pasas. Con todo ello estoy convencida de que si me combinan con ellas podríamos hacernos amigas, pues con ser mi encanto intrínseco a mi presencia ¡Cuanto ganarían mis compañeras las coles, pasas, y tocino, si en vez de formar parte de otra espinacada acompañasen lamia o me invitaran a la suya!.

Esta es la historia de Bobby la querida anguila, que todos no comeremos estas fiestas y que nos ha contado cuales son los ingredientes de la deliciosa espinacada "poblera".

Un saludo a todos los "poblers"

Joan Fiol y Reynés

FONDA CA' N PATENA

MENJAR TIPIC MALLORQUI
CUINA CASOLANA

Bones espinagades!

C/. Misterio, 3 Tel 54 03 03

SA POBLA

El Batle de Sa Pobla revisa tot un any d'actuació municipal

RAFAEL SERRA: PAU I HARMONIA

Dimecres, 9. Les nou del vespre. Vertaderament fa molt de fred. El batle ha just acabat una reunió, per parlar de foguerons, dels foguerons de Sant Antoni. A la sala gran de l'Ajuntament és l'únic lloc a on en aquest moment encara hi ha un foc encés.

Uns ho fan per cap d'any, altres ja el tenien fet per Nadal. A Sa Pobla, Sant Antoni es un bon temps per fer bugada, per mirar enrera i analitzar tot allò que s'ha fet, i aquelles coses que s'haguessin pogut fer. Enllestim l'entrevista amb en Rafel Serra per aquest cantó.

- S'han anat fent coses, aiximateix, aquest any: El Poliesportiu, per exemple, s'hi han anat gastant doblers, per ventura set o vuit-centes mil pessetes, perquè s'hi pugui jugar a futbito, a "balón cesto"... després hem de fer referència a les quatre o cinc-centes mil pessetes que s'han aprofitat per fer un bon troç de desai-gua, que aquest es un dels problemes més importants que tenim, que quan plou molt, essent el poble tan pla.

Asfaltar camins

- Ja nedam...
... i si no nedam, està ben embessiotat, sobre tot els camins, que es un dels altres problemes importants. Al llarg d'aquest any hem pogut asfaltar-ne un, de camí, amb col·laboració amb l'Iryda, de manera que al poble no li ha costat un cèntim. També, hem posat a subasta la xerxa d'aigua potable, que, quan funcioni, posarà remei a les insuficiències de la part més alta del poble, que pateix una mica, de vegades, i es tracta de reforçar la xerxa d'aigua, amb l'ajut que ens pugui donar el Consell

Les coses que no s'han fet

- Per a on començaríem

el capítol de les coses que no s'han fet?

- Entre aquestes, hem de parlar necessàriament de coses que afecten a l'agricultura: ens manquen molts de camins per asfaltar, obres que són molt costoses, si els ha de pagar el poble, però per lo que intentam obtenir el màxim de subvencions, per fer-les.

Llavors estam esperant el pronunciament d'obres Hidràuliques per enllestir el torrent de Búger, al mateix temps que estam fent un projecte en torn a les corrents del torrent de Sant Miquel, feina que hi ha que relacionar amb el dragat de s'Albufera... obres que són molt cares, i que aquest any passat no s'han pogut fer.

- Coses no fetes, i projectes que s'acaramullen a l'Ajuntament.

- Si, coses pensades si que n'hi ha. Tenim en projecte la creació d'una guarderia, que pensavam fer a on era l'escola Primo de Rivera, un lloc a on hi ha dotze aules, i sols se m'empren dues, però el ministeri d'Educació ens ha dit que ho necessitarà, ja que ca'n Peu Blanc ens queda una mica lluny, així, per fer l'institut tenim l'opció de comprar damunt uns terrenys, vuit mil metres, que cediríem al Ministeri, per fer un Institut, que juntament amb la guarderia,

Batle Serra: sobra una Cooperativa

son, ara per ara, el dos objectius principals en el terreny educatiu.

Les relacions amb el consell

- Heu parlat, abans, de la col·laboració amb el Consell, com se duen Ajuntament i Consell?

- Be, molt be, les relacions són cordial i amistoses, no hi ha cap polèmica, sino tot lo contrari. Estam col·laborant estretament ara amb la qüestió de les normes subsidiaries, de les quals el Consell en pagarà un vuitante per cent i l'Ajuntament el vint per cent.

- La manca de Normes es un dels problemes més punxaguts de Sa Pobla.

- Si que es ver. Sa Pobla te un pla general, fet l'any 45, que és en vigor encara ara. Fa uns anys, vengué una companyia italiana que comprà una finca, Subac, i la volia urbanitzar. Els hi diguerem que s'havien de fer, primer, les normes subsidiaries. Hi va haver un acord,

mitjançant el qual la companyia feria una donació a l'Ajuntament de sis-centes mil ptas, per col·laborar en la redacció de les Normes Subsidiaries. L'arquitecte es posà a treballar, i es feren unes Normes, que quan arribaren al ple, per prendre una decisió, un regidor de llavors, D. Miquel Aguiló, proposà que es demanés l'opinió dels partits polítics. A pesar de dir-li que en el temps d'exposició publica, els partits es podrien pronunciar, el ple es va pronunciar a favor de que es recabés l'opinió dels partits, i així es va fer. Això va retrassar el tràmit de tot l'expedient.

- I ja va ser temps d'elections.

- Tot quedà en l'aire, fins ara, en que una comissió nomenada pel Consell està treballant en les normes subsidiaries, i esperam que estiguin llestes ben prest.

(pasa a sa pág. següent)

La polemica crestatx

- La manca de Normes ha creat molts de mal de caps a Crestatx, Son Toni i Subac.

- Així es. L'Ajuntament sempre havia aconsellat als propietaris d'aquells terreny que no hi fessin res, i mai ha donat cap llicència d'obres, pero molta de gent ha anat fent. Jo crec que allà hi ha moltes coses que es poden arreglar, i la filosofia del Consell es la de legalitzar tot lo que pugui esser legalitzable, i per aquest cantó s'està fent feina. Esperam que l'equip que prepara les normes torni aviat amb un nou avanç de la seva feina.

- Una polemica important plantejada aquest any passat al Consistori ha estat la dels badens, que en pensau del tema?.

- Crec que aquest es un

problema que ens hem creat, gairebé sense necessitat: efectivament hi ha badens que fan nosa, be, idó pens que el camí a seguir es cercar un sistema d'entrada de carruatges, que no molesti a ningú. Hi ha encarregat un estudi a l'arquitecte, que tot d'una el tenguí llest, al duren al plé, i si es acceptat, el posarem en pràctica. Pero crec que era millor esperar a la solució dels tenics, abans de començar a fer llevar badens, per tornar-los a posar després.

Un poble dividit

- Batle, aquest any, Sa Pobla ha seguit essent un poble dividit?

- Si, sí, vertaderament es així.

- Com es pot acabar amb aquesta situació?

- La solució passa pel tema agrícola més que res, si

Segons el senyor Batle Sa Pobla es un poble dividit

s'arregla la qüestió de les dues cooperatives, el poble estirà arreglat.

- I perquè no s'uneixen les dues cooperatives?

- Perquè lo primer de tot ens hem de deixar anar d'enfrontaments personals. Segons jo, s'hauria de fer "borrón y cuenta nueva", i tornar començar, plegats, units. Som de l'opinió de que sobra una cooperativa, l'existència de dues crea despeses que no serien ne-

cessaries.

- En fi, batle, qualque cosa més, davant Sant Antoni?

- Que sigui una festa alegre, tothom estigui content, i passem tots junts, una nit divertida, com sempre, que hi hagi pau i armonia.

... pau i armonia no sols per Sant Antoni. Tot l'any.

JOAN MARTORELL

BODEGA COOPERATIVA DE FELANITX

VINS DE TAULA

Vi embotellat. Reserva 1919

***Barralet de 4 litres**

COMPRAU-LO A:

SA COOPERATIVA AGRICOLA POBLENSE

El Cap de files de l'oposició analitza l'any **TOMEU SIQUIER: "ESTAM DISPOSATS AL DIALEG"**

Arribats a la fita anual de la Festa de Sant Antoni, calia prendre contacte amb aquelles persones que, de qualque manera tenen una responsabilitat col·lectiva dins el nostre poble. Un d'ells, sense cap dubta, es en Bartomeu Siquier, metge, cap de files de la UCD local i, per tant, portaveu del grup municipal de l'oposició. Sembla, per tot això, que ha de tenir moltes coses a dir.

- Sr. Siquier: podria donar-nos una idea de quina ha estat l'actuació del seu grup municipal al llarg del darrer any?

- Tenc a dir que feels a la nostra trajectòria la nostra actuació ha estat absolutament desinteressada pel que fa a nosaltres mateixos però molt interessada en tot quant ha fet referència al benestar de tot el poble. Lo que voldria deixar ben clar es que no sempre hem pogut fer el que hauriem volgut.

Quan una iniciativa de UCD ha prosperat ha estat perquè era una cosa de caixò, a la que, de cap forma humana se la podia discutir, vull afegir que tenim acord presos per unanimitat des de molts de messos enrera sense aplicar-se i quan ho retreim nos contesten que no es convenient.

Política obstruccionista

- Es diu pel poble que el grup centrista no fa més que una oposició negativa, gens ni mica col·laboracionista.

Això no es veritat. I tampoc es diu pel poble. Ho repeteixen un pic i un altre els interessats en fer-ho creure que son precisament el grup majoritari perquè per ells tot el que no siga combregar amb les seves idees es obstruccionisme. Jo voldria donar ara un petit resum de

una part de les iniciatives sorgides des d'el nostre grup perquè la gent sàpiga vertaderament quina ha estat la nostra tasca i no les façen veure figures per llenternes.

- Endavant.

Apunta: Amb menys d'un any hem presentat més d'un centenar de mocions a les sessions Plenaries damunt els següents assumptes:

Traslat del Jutjat al Edifici Municipal de ca'n Arabí per tal de descongestionar l'edifici seu de l'Ajuntament. Fèrem gestions positives enfront de les Màximes autoritats competents.

Ampliació del Pont de Son Carbonell (demanada un caramull de vegades)

Dragat i netetja del torrents i canals de l'Albufera.

Actualització del antic Reglament de Govern i Policia. (Hem insistit un pic i un altres).

Reglament utilització poliesportiu.

Clavagueres camí trajiners.

Ajardinament zones Poliesportiu.

Posarem a l'abast de l'Ajuntament la possibilitat d'una nova guarderia.

Obres ilegals. Hem demanat moltes vegades que la llei sigui per a tots. A la fi, davant el fet que només aplicaven la lleu als nostres simpatitzants acabarem demanant que es suprimisín tots els permisos d'obres.

Millora xerxa aigua potable zona sud.

Bancs per a els vells.

Nova rotulació de carrers en mallorquí (l'única alternativa que potser ha arribat a port).

Adecementament del torrent de Buger a la seva confluència amb el de S. Miquel.

Suport a l'iniciativa de Unió de Pagesos per conseguir unes rebaxes als comptadors rurals.

Hem insistit moltes vegades amb l'agilització de la redacció definitiva de les noves Normes Subsidiaries.

Urbanització 3 noves plaçes que consten al Pla Fuster fa un munt d'anys.

Vull aclarir que moltes d'aquestes idees ells poden dir que "n'han parlat moltes vegades" però es ben cert que qui les ha posades damunt la taula hem estat nosaltres. ¡Si això es obstruir!.

- I de tots els problemes pendents del poble, quin es, a judici seu el més greu?

- L'ordre public. Aquest poble es un desgavell. Renous, trafec desordenat, robos, i un llarg etcetera. I no ho impedeix negú.

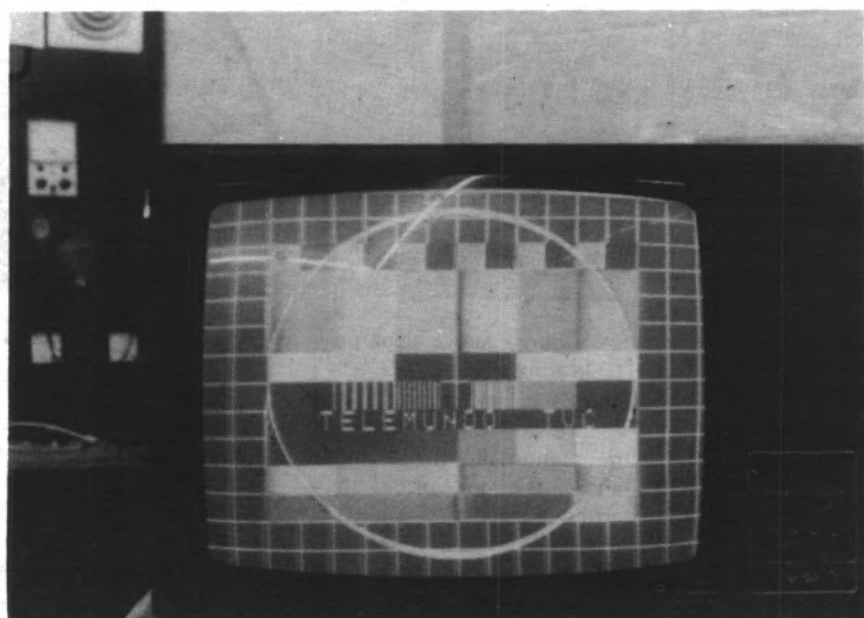
- Siguent, com diu que es UCD, el partit de la concòrdia, no creu vosté que s'hauria de fer possible aquesta dins l'Ajuntament i dins el poble i tractar d'arribar a un municipi més governable i més pacífic?

il tant que ho crec! I puc assegurar que per nosaltres no s'ha perdut mai. Estic ben segur que això que dius arribaria el dia que la majoria deixi d'imposar-se per la força dels vots i cerqui un poc la força de la raó que, naturalment, mai es d d'un totsol. Nosaltres estam ben disposat al diàleg i a la cooperació. A lo que no estam disposats, naturalment, es a esser tractats com un grupuscle, a que no es compti i amb nosaltres per res. El nostre grup té un pes polític prou important com per aspirar a una mejor presència dins tot allò que es del poble. També tenim a darrera un nombre important de vots i no podem ni volem renunciar a la nostra obligació d'esser fidels a aquelles persones que cregueren amb nosaltres.

CAPARROT

“TELEMUNDO”

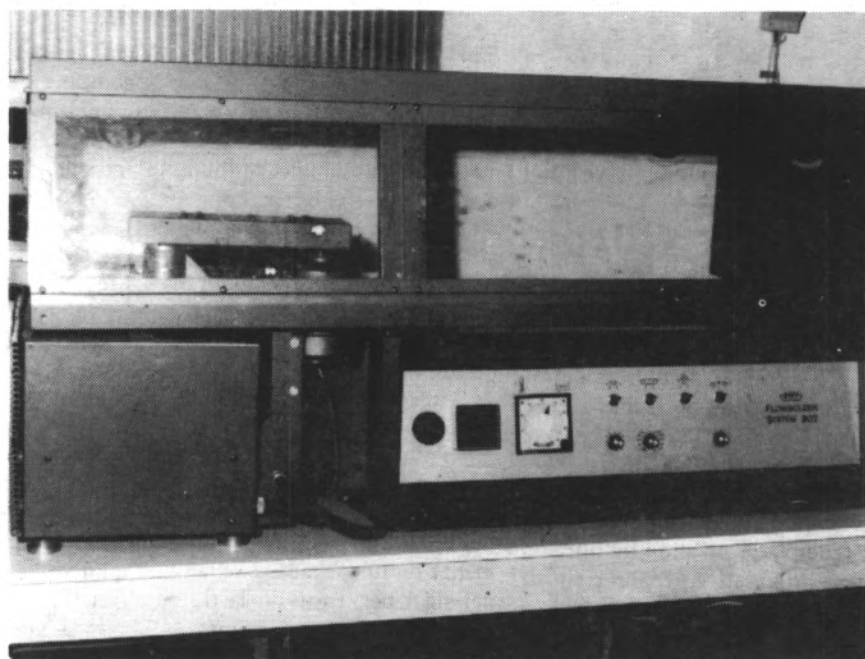
UNA FABRICA DE COLOR EN SA POBLA

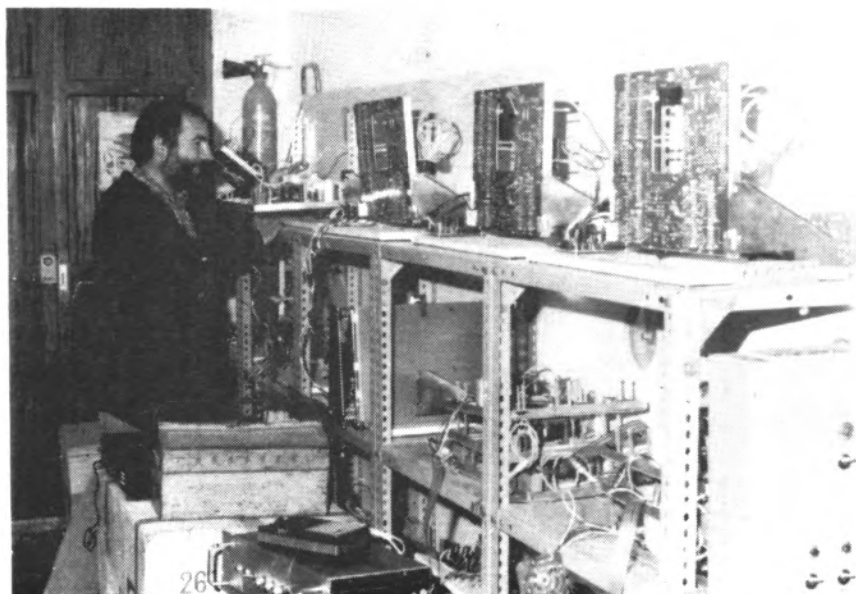
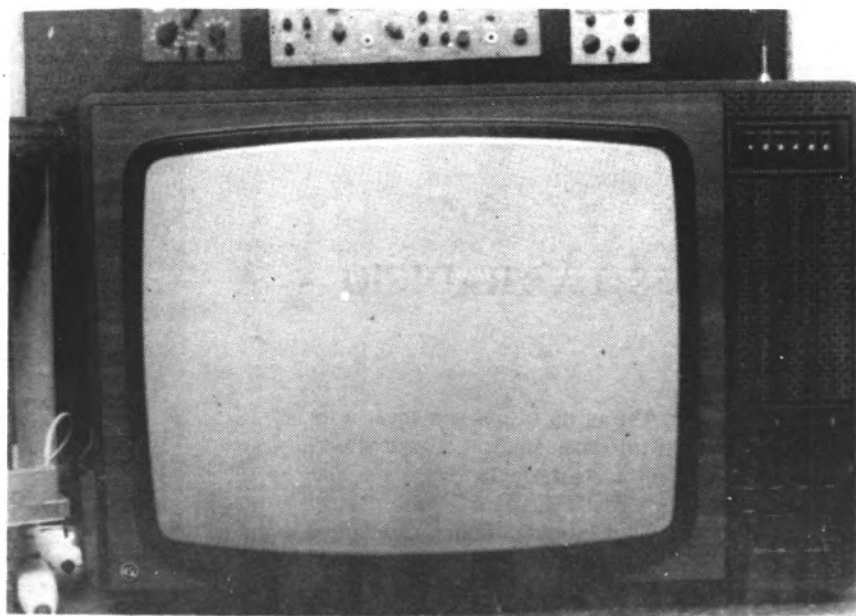
**TELEVISORES
EN
COLOR**

**UN MODELO
PARA CADA
NECESIDAD**

**SOMOS
LOS
FABRICANTES
DE LOS
TELEVISORES
QUE VENDEMOS
LA MEJOR
GARANTIA Y EL
MAXIMO
SERVICIO**

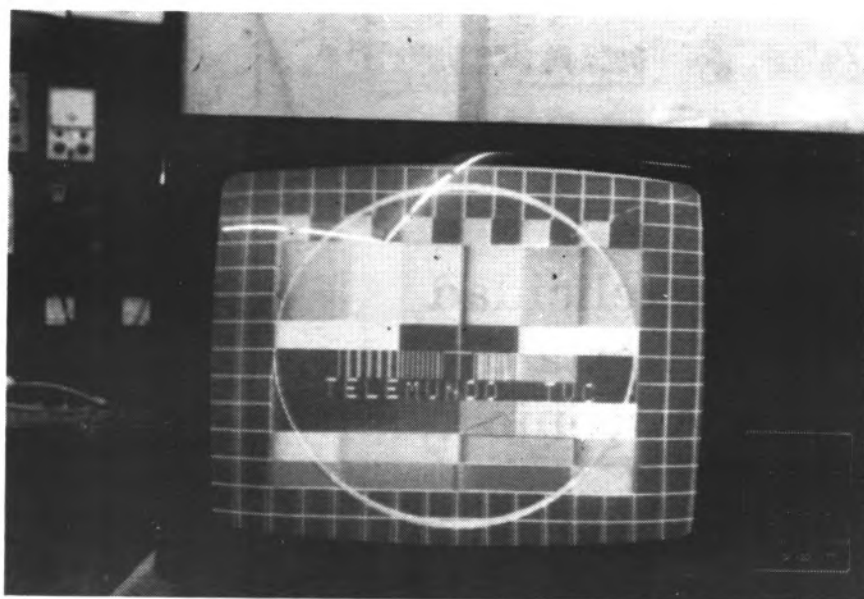

**TELEMUNDO,
ESPECIALISTAS
DE LA
IMAGEN
Y EL
SONIDO**

**EXPERIENCIA,
CALIDAD,
TECNOLOGIA
PROPIA
Y EL MEJOR
PRECIO
DEL MERCADO**

**TELEMUNDO
DESEA A TODOS
UNA FIESTA
DE ST. ANTONI
EN PAZ
Y FELICIDAD**

MADO BUADES, LA TRADICIO POPULAR

En les festes de Sant Antoni no hi podia mancar a les pàgines d'aquesta revista un espai, dedicat a aquest personatge tan important i conegut de la canço popular mallorquina que és Madò Antonia Buades.

Amb l'intenció de saber un poc més d'ella, vaig anar a caseva, a on em va rebre amablement i vaig poder conversar amb ella i amb el seu marit l'amo'n Tomeu Gamundi.

Madò Buades ens diu que quan encara no teniu els cinc anys, el seu padrí que tenia 25 nets arreplegava als més petitets i els ensenyava cançons. Després, en els sis anys va perdre al padrí, però ella va continuar aprenent a cantar perquè la seva padrina sabia cançons i a més el seu pare també cantava. Ella encara se'n recorda de

la primera canço que va aprendre que diu així:

"Quan jo era petito
que mumare bé em volia
m'enviava cada dia
a escola i jo aprenia
de lletra de poliso".

Però on va aprendre a cantar les cançons del camp va esser treballant en el

camp; allà sentia cantar a la gent que treballava i llavors aprenia a cantar ella. Així és doncs com va anar assimilant cançons arrelades al folkore mallorquí.

més d'això aquell mateix any va gravar un disc amb 6 cançons. Així es veu clar que l'any 1968 va esser un any d'èxit per la nostra artista.

Fa 25 anys, una festa perduda

Sobre les festes de Sant Antoni ens ha contat que fa uns 25 anys aquesta festa estava perduda, quasi no es feien foguerons i el jovent s'estimava més anar en el ball; en resum es pot dir que hi mancava l'interès dels poblers. Però gracies a Don Antonio Galmés i a l'ajuntament es varen renovar les festes, fent més foguerons i animant l'ambient cantant tonades populars.

Madò Buades i el seu grup varen començar a cantar a damunt escenaris - quan es feien comedies i després ja es varen iniciar en els festivals d'on ella recorda haber participat a molts. Però va esser a l'any 68 quan Madò Antonia triu en els escenaris, perquè en aquest any va guenyar un concurs provincial que es va fer a Inca i mesos més tard va guanyar un festival nacional que es va fer a Madrid. A

Una canço que es perd

Ella opina que aquest tipus de canço es va perdent per manca de difusió. A més diu que les autoritats que tenim no posen gens d'entusiasme i que no són com les anteriors autoritats; perquè Don Pedro Venteol ho conservava més i desitjava que totes aquestes coses populars no es perdessin, per això es va planejar fer una escola de cançons i balls mallorquins però no es va poder dur a terme.

Ara el que ella demana a les autoritats és que hi posin un poc més d'entusiasme en el folkore de Sa Pobra si es que no volem que es perdi totalment. Per això hem de dir que no basta que per Sant Antoni surtin en el carrer les tonades populars, perquè una cosa arrelada a Sa Pobra com són les tonades populars han d'estar més present en aquest poble.

Josep G. (Siset)

VENTA BILLETES AVION Y BARCO
EXCURSIONES · RESERVAS HOTELES

AGENCIA DE VIAJES

CA'N PICAFORT S. A.

**Paz y felicidad
en la fiesta de
San Antonio**

Mercado, 81 · Tel. 54 01 66

SA POBLA (Mallorca)

L'amo en Gori ens contà la feta SANT ANTONI - 1926: EL POBLE QUANTRA EL BATLE

Qui no coneix, dins Sa Pobra a l'amon Tomeu Goris?. Segur que si haguessim escrit el seu nom tal i com deu figurar a l'Església i a la Sala - Tomeu Ballester - molts no haurien arribat a esbrinar de qui es tractava. Però afegint el "malnom" - Goris- tot pobler, qualsevol pobler, haurà sabut toduna de que anava la cosa.

L'amon Tomeu te ara 74 anys fets i una memòria prodigiosa. Diu que te els ulls per mirar. I també té unes miniatures de tots els ormetjos que antigament s'empraven per treballar el canyom que haurien d'esser mostrades als nostres escolars, perque coneguessin que feien al camp els seus repadrins: "Sa filova, es fús, s'espàdella, es trencadors, sa patinadora, se debanadora, etc". L'amon Tomeu té aquestes, reliquies del pasat reproduïdes en formes diminutes, com de caseta de fades. Totes fetes seves. I diu que te els ulls malalts.

A més de mostrar-mos aquestes petites maravelles, l'amon Goris ens va contar una història. Una història veritable de una revetla de Sant Antoni: la de l'any 1926. Es com un vell conte, només que ha succeït a casa nostra.

Abans, però, de pasar envant voldriem fer dues advertències. La primera qu'en funció de la seva autenticitat hem procurat evitar els noms pròpis, per allò de la gent pudosa. L'altre, que, a l'hora de la transcripció hem intentat esser lo més fidels possible a la narració tal i com va sorgir de la memòria i de la veu de l'amon Tomeu Goris, 74 anys de professió jubilat i d'afició llaurador dins les ombres del temps d'enrera.

L'amo en Gori recorda aquell dia quan s'aixeca el poble

I, ja sense més raons, vataçi l'història:

La nit de Sant Antoni de l'any 26 es batle, ves a saber perque o perque nó va voler que sa gent anas a fer sa festa pes foguerons de ses foranes, va voler treure sa festa de sa plaça amb una paraula. Per això no va tenir altre idea que deixar sa plaça mitg a les fosques. Per aquell temps hi havia colles de bergantells que tiraven "coets, polvos i fusells". Lo més coriós del cas es que maldament qualche atlotla arribás a ca-seva amb es vestit ben socorrat, eren elles mateixes ses que cercaven ses colles per fer lulea. També hi havia colles rivals que es desafiaven.

A sa plaça hi havia un cafè, veinat d'una barberia. A l'amo d'aquest cafè li và pasà pes cap fer un home de "bulto" per posar damunt es fogueró. Als peus d'es

pepot hi posa un "lleterero" que deia: "En Tomeu havia de morir cremat". (Aqui cal fer la salvetat de que el Batle de Sa Pobra aleshores nomia Tomeu)

Amb això, amb tots es llums de sa plaça apagats, peguen foc als foguerons. A un dels jovençans li vengué s'idea d'anar a comprar una espelma i tots hi anaren darrera. Tant fou així que a ca'n Perantoni acabaren les espelmes amb un tres i no rés. Sa cosa s'animava per moments. Va esser llavors quan un d'es atlotells que los tenia ben closos va pegar con de puny a sa capseta d'es llum i s'encengueren tots es llum des "palco" de sa plaça.

Amb això un monicipal va anar a apagar-los i es crits de ¡Fuera! ¡Fuera! eixordaren tota sa plaça.

Es serenos sortiren per mirar de trempar la cosa i isi n'heu vistes tantes mai de bleds com ses que se repartiren un pocs moments! ¡Es serenos es retiraren atupats i ben atupats. Tot això succeia a sortida de completes.

Devers les onze aquest mateix esbart de joves mogueren es Batle que davallava d'es casinet. . . ell que m'hen direu? També ni va haver i de casta forta pel mateix batle que es va tenir que refugiar a una botiga que li deïan ca Madò Guela.

Eren les 5 de la matina-da i encara hi havia dos jo-

ves que cantaven aprop d'un fogueró. Sortiren de la sala una parella de serenos. .

- "Au atlos, fins ara heu comandat voltros, ara mos toca un poc a noltros, eh?" Dit això un des dos serenos va fer s'ensigne d'alçar es gaiato de cap a un d'es bergants.

¡Bona la va haver feta! Es que duia sa ximbomba es va girar i li va esclafar es caduf damunt es cap, a n'es sereno.

Altra volta va sortir tot s'escamot de juvenea i es va reproduir sa batalla. il si en voleu de nesples, magranes, paperines, coçes, mansiules i demés. Va esser gròs. Tot això, es clar, sorgint del descontent per la desició del senyor Batle de no encendre els llums de sa plaça la revetla de Sant Antoni.

El sen demà es va corra sa noticia de que es Batle havia fet tancar l'amo d'aquell cafè "per burlar i afrontar l'autoridad". Ell que m'hen direu? Idò es poble es torna alçar i per evitar mal més grossos el varen haver d'amollar.

Tot això succeí, com hen dit la nit de Sant Antoni d'ara fà 55 anys. No hem posat més pels i senyals a la narració de l'amon Tomeu perque, dels protagonistes de la feta, tant dels que reberen com dels que pegaren, encara n'hi ha qualkun de viu.

L'amor de les tres Taronges

SIAU QUI SOU I NO FOTEU

L'altre dia de pagés vaig escriure, a la meua secció "Gente", al diari Última Hora, de Ciutat, uns paràgrafs que feien referència a Sa Pobla. Pareix ésser que, d'entre tots els que els varen llegir, n'hi ha que no ho entengueren, d'altres que ho malinterpretaren i els menys que li donaren el sentit que jo hi posava.

Deia, jo, encara que, amb altres paraules i escrit en castellà, que la democràcia la gaudeixen uns i la pateixen altres. A Sa Pobla dona l'impresió de que es pateix la democràcia. I ¿per què això?. Idó perquè, segons he sentit dir, res no ha canviat al poble.

Això és una mitja veritat i, per tant, una mitja mentida. Per exemple, el batle que hi havia a "La Puebla" quan morí En Franco, era posat per Madrid i el d'ara, a Sa Pobla, essent el mateix, hi és perquè els poblers el votaren. Les coses, doncs, ¿segueixen igual o han canviat?.

Jo, la veritat, no sabria respondre, sobretot vist de la llunyania d'uns quants quilòmetres. O sia, des de Ciutat.

El que sí ha canviat, pel poc que jo coneixo Sa Pobla - jo, sempre he dit i he escrit Sa Pobla, en contra del opinió d'uns quants poblers: que son poblers, forts, fermes i abans que qualsevol altra cosa.

Tenc molts amics a Sa Pobla. De dreta, d'esquerra, del centre, de dalt i de baix, perquè jo sempre els he vist com a poblers i res més que poblers. Primer Sa Pobla, després Mallorca i després fora Mallorca, era el lema tàcit de tots. Hi havia, está clar, enfrontaments a la Cooperativa, a l'Ajuntament i a d'altres comunitats, però no hi havia, com ara, dos bàndols, al menys tan diferenciats i radicalitzats com ho están actualment. Em podran dir que el foc ja covava. No diré que no, no ho sé. Però sí diré que per un que estima Sa Pobla d'una manera autèntica, visceral i racional, a la vegada i com una paradoxa, l'espectacle del poble, dividit i enfrontat en dos bàndols, gairebé irreconciliables, és llastimós i trenca el cor.

D'aquest quincenari que teniu entre les mans, m'han demanat un article per a publicar amb motiu de Sant Antoni. No he volgut fer un recull de tòpics amb els personatges i guarniments de costum: els foguerons, l'espínaga-da, la ximbomba, Madó Buades, "N'Alejandro" i les gloses. He volgut fer quelcom que els francesos en diuen un "cri du coeur", és a dir, un crit del cor, per dir als amics, als coneguts, als enemics - si en tenc -, als desconeguts i als poblers de tot pèl, que cobreu aquest coneixement - que recobreu, perquè el teniu - tan instintiu, tan ferm, aquest amor tan animal, tan sublim, tan gloriósament irracional quan sabeu que teniu raó i la defensau.

M'agrada, ferm, veure als poblers quan surten del seu indret acompanyant al seu equip de fútbol -!gloriosos colors blau-granats!- i no veuen res més que la seva bandera i la seva Unió Poblara.

iRefotre quina pinya més guapa i més mala d'aguantar!. Jo soc baleàric i aun els poblers van a Ciutat, amb banderes i ganes de brega, se m'obre el cor d'enveja i els hi ret tribut d'amiració, maldament ens guanyin.

Per això, amics meus, us dic: siau qui sou. Siau poblers abans que qualsevol altra cosa. Entre tots ho fareu tot. Però, tal com van les coses, entre tots ho fotreu tot. I, això, no. Mai.

El vostre amic.

Planas Sanmarti

LANAS

Socias

LLANAS STOP ANUCIA LES SEVES
REBAIXES
EN LES FESTES DE
ST. ANTONI

Lluch, 15 - Tel. 54 07 66 - SA POBLA (Mallorca)

LANAS

ARDILLA

*Molts anys a
tots, per St. Antoni!*

C/. Mayor, 87 - SA POBLA (Mallorca)

Aquest article fou escrit per Don Bartomeu Siquier l'any 1971 i es inèdit. Ens ha semblat interessant la seva publicació ja que demostra que certes inquietuts no son d'ara mateix i tracte d'un tema molt interessant al que, els temps encara l'hi ha donats més perspectiva.

HISTORIA D'UN MONUMENT

Tots els pobles quan es decideixen a fer un monument, ho fan per a enaltir la saviesa, la heroicitat o virtuts d'aquest o aquells a qui va dedicat.

Sa Pobla ha aixecat a la generació que feu possible la transformació de las terres de Sa Marjal en riquíssims horts i canviar les miserables condicions de vida en que es movien i treballaven, el monument més simpàtic, més adequat, més a tot i més acertat que poden dur a terme. Glòria idó a tots els qui han fet possible el que en aquests dies poguem contemplar l'obra escultòrica símbol dels nostres antepassats als qui devem tot el que Sa Pobla avui es.

Però no estarà demés fer un poc d'història en torn del mateix. Tots sabem que el nostre poble no fa massa temps era un dels més materialistes i més incults de l'illa, més sortadament ara, va al cap davant de molts i té unes inquietuts mai vistes. La nostra vila, no viu del turisme; viu de l'esforç quotidià del treball. Idò res no té d'estrany i és ben just que es dedicàs un monument al treball.

El nostre poble no té urbanísticament considerat, molts d'atractius per no dir quasi no en té cap. Tampoc té jardins prou cuidats i en abundància per poder mostrar ni fruit d'ells. Idò per esser feels a la veritat, hem de dir que hi hagué un Consistori del que formava part el nostre Batle actual, que es va preocupar fort de tots i cada un d'aquest conceptes. Es va treballar com

es diu ara formant equips d'estudi i realització si fos possible. Tots els regidors vibraren amb entusiasme i posant fil a l'agulla es va traçar un pla. Era necessari atacar de bo i de valent tot allò que necessitàs remei. Un dels assumptes que més entusiasme despertaren fou el de perpetuar per a sempre la gratitud d'aquesta generació vers la que ens precedí; la veneració dels joves d'ara vers els padrins de llavors; el respecte del reeballador d'avui cap els menestrals que ens precediren; l'apreci dels conradors actuals pels

jornalers, agricultors i camperols d'antany. Essent la cosa tan bella i tan suggestiva hagué de quedar-se en projecte perquè altres realitats potser no tan poètiques però tal vegada més necessàries obligaren a deixar la realització d'aquell somni.

El lloc adequat

Però no cregueu que únicament fos l'idea la que sorgís, sinó que inclús se va trobar el lloc que es creia adequat per plantar-hi el monument i adecentar la zona on aquell seria aixecat.

Al mateix temps es volgué donar un impuls a la construcció de jardins com els que envoltarien el Grup Escolar de nines i just a la vegada, una plantació a gran escala d'arbres per tots aquells carrers que per la seva amplitud ho permetés. Avui amb molt de disgust hem de confessar que una decisió arborícola irreflexiva recent, ha fet tala tirant abaix tots els que romanien dempeus, no quedant res de la plantació que amb tanta cura i amor s'havia fet.

Aquesta circumlocució ve a conté de que l'emplaçament del projectat monument a la generació que ens precedí havia d'esser realitzat en una de les entrades a la població. No on ara està (potser amb aventatge) sinó a la carretera de Pollença en el cap del incipient passeig que corre al llarg del carrer dels fadrins, per dos motius: primer, dignificar una mica una de les entrades al poble per la que més circulació hi havia, i segons, contrarestar en part i disffressar de la manera més simple aquella fileira de portasses que urbanísticament tan mala vista fan. Hem de fer notar que l'idea era la de plantar a tot el llarg d'aquest diguem-ne passeig, palmeras la molt crescudes i de tant en tant col·locar-hi uns bancs de pedra perquè servissin per donar repòs als qui senzillament anirien per allà o simplement volguessen prendre el sol.

Concurs de projectes

També en pensava fer un

concurs de projectes per triar-ne el millor i el monument hauria d'esser a base de la erecció en el lloc esmentat d'un obelisc assentat damunt un bloc de quatre cares amb baix - relleus a cada una d'elles representant escenes agrícoles adequades a cada una de les estacions de l'any.

per acabar aquesta nota no seríem justs si no declaràvem públicament que l'idea concreta del monument partí del aquell temps company de Consistori l'advocat Jaume Gelabert i que tots acollírem amb entusias-

me des del Batle, ja tristament desaparegut, passant pel Secretari Alexandre Cuéllar, resident amb el mateix càrrec a la seva ciutat natal Olot i així podríem dir de tots els regidors d'aquells anys.

Enhorabona per tant, a la Corporació Municipal actual que ha fet possible la realització d'una il·lusió tan sentida i que tan bona acollida ha tengut dins tots els estaments del nostre volgut poble.

Sa Pobra Gener 1971

UN POBLE EN FESTA

Un poble que fa festa. Un poble que està de festa.

Així, amb aquestes dues paraules: poble i festa, ho hem dit tot, i no és dir poc, quan volem parlar de les festes de Sant Antoni a Sa Pobra.

Quan arribam més envant de la segona quinzena del primer mes de l'any, a vegades fa fred, molt de fred, a vegades plou, i pot ser també que "les calmes de gener" ens vulguin fer creure amb la seva fisonomia primaveral que l'hivern ja ha passat, Sa Pobra, fenera i treballadora, es posa de festa. No cal recordar-ho a ningú ni fer-ne propaganda, tothom ja ho sab. Per Sant Antoni a Sa Pobra hi ha festa, foguerons i espinagades i gloses de pinyol vermei.

Es ver que una Comissió del nostre Consistori organitza els actes d'un programa i que el Coro parroquial prepara cançons per lluir-se a les Completes i a la Missa Major. I els Obrers de la Cofradia adornen la plaça de l'Església i cuiden de que no falti detall. I la Parròquia cerca un predicador perquè glosi les virtuts i gràcies del Sant.

Però que voleu que vos digui, tots els preparatius queden desbordats en arribar les festes, quan no hi rabassó que quedi arraconat i tothom surt al carrer per menjar una espinagada i un troç de coca, torran un botifarró o un pam de llengonissa o cantan una glosa al voltant d'un fogueró.

La festa desborda els preparatius perquè cada pobler la du dins la sang i si aquests qualche any mancassin no per això deixarien de fer-se les festes de Sant Antoni.

I aquí hi veim lo millor i més propi de les nostres festes; són populars i no depenen ni d'un bon programa ni d'una propaganda. Es fa festa perquè el poble en té ganes.

Quan un poble viu, quan les persones viuen fan festa perquè es fa necessari treure defora l'alegria i les ganes de bulla que es duen dedins. Fer festa és una necessitat vital, una resposta a les ganes de viure, i és també el mirall on millor es pot veure l'indiosincràcia d'un poble.

A l'hora de fer un negoci o treure un profit tots els homos reaccionen més o manco segons uns mateixos mòduls i d'acord amb la seva posició i les avantatges que n'esperen treure. Dins la festa l'espontaneïtat i lo bo i lo xerec surten a llum. Si voleu conèixer com és un poble mirau com fa la seva festa i si és capaç de fer festa. Fent festa ens mostrem així com som i així com voldríem esser.

Hi havia un poeta que deia: "després d'haver-me guanyat el pa m'en vaig a guanyar la vida". Quan un poble ha fet feina, i bé que n'han feta els poblers per treure lo que treuen de les marjals, té dret a viure i fa festa. I la festa eixuga els suors i amaga les penes, i ofega els rencors i les bregues. No es pot fer festa amb enemistat. Qui està de festa té la paraula "amic" pel veïnat i per l'extern, pel d'aprop i pel qui vé d'enfora.

Hereus d'un poble cristià tenim en la invocació a un Sant el títol i el motiu de la nostra festa. Es la devoció a Sant Antoni que ha inspirat i mogut durant segles el nostre poble a fer festa. Invocant a Sant Antoni hi trobam la necessitat que tenim de protecció i també l'estímul per continuar visquent, treballant i essent els qui son. No tenguem por, mentres tenguem ganes de fer festa, bona senyal. . . ! que sigui per molts d'anys.

Joan Perelló (Rector de Sa Pobra)

CELLER COLON

Restaurante de
especialidades

Restaurant
d'especialitats

Carnes de Avila
y pescado fresco.

Carns d' Avila
i peix fresc

Bona festa de
St. Antoni

Paseo Colón , 19 - Ca'n Picafort. Tel. 52 71 23

A l'hora de repasar totes aquelles coses que configuren la nostra gran festa de Sant Antoni no hi podia mancar de cap manera l'aspecte culinari de la qüestió. Tanmateix es tracta d'un dels més importants. Què seria la festa sense les espinagades? I per xarrar un poc d'espinagades i en general de tot allò referent a la menjúa del vespre de dia 16, ferem una "gustosa" conversa amb sa Madona de Ca'n Cotà, l'únic celler que tenim a Sa Pobla. Molts anys d'experiència i una ben guanyada tradició "espinagadera" avalen les paraules que a continuació transcrivim.

— "Una bona espinagada és ben obligat que siga amb anguiles. I no pot haver-hi una anguila tota sola. Tot això d'espinagada amb col, o fins i tot amb llom són vuis i nous i carnes que no lliguen. S'espi-

Sa Madona de Ca'n Cotà "UNA BONA ESPINAGADA TE MOLTS DE SECRETS"

nagada ha d'esser amb anguiles o fora".

"I enguany, sa cosa està ben re-de-cara. A més de mil doscentes pessetes es kilo s'estan pagant ses bones anguiles: un vint per cent per damunt el preu de l'any pa-

ssat".

Sa madona de Ca'n Cotà mos diu ben rabenta que una bona espinagada "té molts de secrets".

— "Un del més importants és sa pasta. Hi ha pastes i pastes. I sa de s'espi-

gada s'ha de fondra dins sa boca. Una altra cosa importantíssima és que es vespre abans s'han de trempar ses anguiles amb pebre de fulla d'olivera, all i juevert.

Per satisfer sa nostra curiositat mos diu que "això de sebre fer espinagades ja l'hi va ensenyar sa seva padrina. I afegeix: Segur de que malgrat es preus, dins Sa Pobla enguany se menjaran més d'una tona d'anguiles, lo que vol dir, més de tres mil espinagades. Ara que hi ha de tot, i un vespre com aquest, n'hi ha que se pensen que menjén espinagada i vés a sebre lo que menjén".

Per acabar, mos conta que: "Si n'hi ha cap que no li agradi s'espinagada lo que ha de fer es torrar un poc de porquim an es fogueró: botifarró, sobrassada, i un bon vinell. Lo d'aquells que espolsen ses puces".

CAPARROT

UN SEAT PANDA DE "SA NOSTRA" PARA SA POBLA

Dentro de la promoción de La Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares "Sa Nostra" en la que, entre otros importantes premios figuraban un buen número de SEAT — PANDA, la suerte fue propicia a nuestra población, correspondiendo uno de estos

modernos utilitarios a Doña Juana Serra Perelló, la cual, como tantos otros "poblers" había confiado sus ahorros a "Sa Nostra".

En la foto, la feliz ganadora posa para los fotógrafos destacados en el acto de entrega. Enhorabuena.

L'amon Pere-Xic en tenia 70. Encara feia un bon cap de taula. Les dones l'hi agradaven ferm. Deien que amb un vespre encara podia quedar bé dues o tres vegades. Ell assegura tenir un bon secret. Era mal de fer que l'hi fessin esclovellar. Eren coses íntimes i no en volia parlar.

Lo que ell sabia fer molt bé i no n'hi havia d'altre millor a la contrada, era fer desvetllar el poble sense fer massa truí. Això el feu famós. Bramava talment una somera i a la vila hi havia molts d'ases de quatre potes. Dels altres també n'hi havia però eren més mal de contar.

Posar-se a bramar en Pere-Xic era un espectacle. Ni les someres més bonotes, ni les més femenines ni tan sols les més carrerones ho podien fer millor, bramava delicadament. No havia acabat de bramar aquell homonet quan tots els gorans i rucs de la vila

ja responien i fins i tot hi afegien pets. Els brams d'un d'aquells mascles enderrellats incitava a n'els altres. La vila, de sobte es veia desvetllada i embolicada per aquell concert de brams fora mida fruita del desitj. Tot trontollava, fins i tot els fonaments de l'Església i del

campanar.

Llavors venia l'agraïment dels amigots i l'obsequi que havia encoratginat a n'En Pere-Xic per la mali feta. Hi havia un bon manrò, bon vi i suc per llarg. En aquells moments, quan estava ben amarat, En Pere Xic, explicava a n'els com-

panys la font de la seva potència. Mirau al·lotets, quan un trabuca la quarentena si no muda de somera no hi ha res a fer. Pere, i si no la te muden, que ni hi ha altre secret?. Ja ho crec fill meu però és un remei més mal de dur i fotut. El t'hauràs d'enmidonar.

En Pere-Xic va morir. Els ases quedaren desconhortats. Les someres tristes i agraïdes. Els nordamericans inventaren els sensorround. Les vedettes canten sensualment gemegant. Tots cobren royalties i pensen que han inventat qualque cosa. En Pere-Xic va morir pobre però ningú disputar-li la primacia d'haver inventat allò que altres aprofiten. Caldria fer a la vila un monument a la seva memòria.

Jo en aquestes calendes vull demanar a Sant Antoni Gloriós que allà a n'el cel vulgui beneir a n'En Pere-Xic. Noltros des de aquí ho agraïrem.

Pep Rosselló.

QUAN EN PERE-XIC BRAMAVA

ALMACEN DE VINOS

ENVASADORA DE VINAGRES

ENVASADORA ACEITES COMESTIBLES

Oliva "TORRENS" Soja "GRIF"

Antonio Torrens S.A.

J. Sindich, 37 - Tel. 54 07 41

Costa y Llobera, s/n.

Part. Luna, 35-1.º - Tel. 54 03 47

LA PUEBLA

(MALLORCA)

Els hi desitja Bones Festes de St. Antoni

Notes per una autoanàlisi (II) TOT RECORDANT LA REVISTA "SA MARSAL"

Entre les institucions dissortadament desaparegudes, no hi ha cap dubte que "Sa Marjal" té per Sa Pobra un ressò especial que arriba al cor i mereix el més honorós lloc dins l'escenari de la vida poblera.

Que fou Sa Marjal? Vet aquí unes dades que convé refrescar: Sa Marjal fou una revista de publicació mensual, feta a Sa Pobra i per Sa Pobra, redactada tota en mallorquí corrent, tal com es parlava antany a Sa Pobra.

Fundador, director, redactor, col·laborador, exclusiu, fins i tot corrector de proves va ésser el Rd. D. Joan Parera Sansó, "Vicari Parera".

Aparagué el primer número dia 1 de gener de 1909 i el darrer número dia 1 de desembre de 1927. Ell morí dia 20 de gener de 1928.

228 números, distribuïts en 19 volums, un per any.

Contingut de la Revista: articles, versos populars, cròniques, notícies, etc.

Lema: labor improbus vincit omnia.

Que pretenia Sa Marjal? El mateix Vicari Parera ens

ho conta: "Hem publicat deset toms de 200 pàgines replenes de documents, inèdits tots, que se refereixen a s'història de Sa Pobra sobre la qual sols hey havia dues pàgines per Sr. Quadrado en que deya qu'es nostre poble "no tenia historia".

"Hem publicat sa Crònica de deset anys, complits, en la qual consten totes ses notícies importants de tot quant ha succeït durant tot aquest temps".

"Hem atacat els desordes i ses bregues i ses borrortxeres i sa blasfèmia i ses grosseria i els balls dolents i els cines i... tot lo dolent, i hem procurat alabar tot lo bo".

"Finalment hem escorcollat tot l'Arxiu Parroquial i ara estam escocollant l'arxiu Municipal, del qual ja hem fet un extracte de mes de 300 toms que, abressen varios sigles, i per aixó tenim moltíssim de material, inèdit, molt més que quant publicarem el primer número, i que per aixó, si Deu ho vol servirà per escriure la "Historia de Sa Pobra".

Així parlava el Vicari Parera damunt Sa Marjal l'any

1926. La revista encara durà dos anys més.

De cap manera podem renunciar a les nostres arrels, al nostre passat. Sa Marjal, desde el mateix títol fins a la darrera glosa de picat allà recollida és, vulguem, no vulguem, un esqueix, per ventura el més important, de la nostra identitat. El Vicari Parera amb el seu bon fer i amb una amor fortíssima per Sa Pobra va fer possible esborrar aquelles paraules de José Maria Quadrado, de "que Sa Pobra no tenia Historia".

Els homes s'en van i la seva obra queda i mai més ben dit en el cas de Sa Marjal. No més la mort del Vicari Parera va ésser capaç de fer desaparèixer la revista poblera.

Llàstima que la joventut, pot ser perquè no n'han sentit parlar may o perquè han faltat a Sa Pobra vicaris Pareres, no es pugui reconèixer a les planes de Sa Marjal i pugui assolir amb més força i amb més plenitud el seu que fer esdevenidor dins la vida.

Es ben veré que existeixen poques colleccions com-

pletas de "Sa Marjal" i aixó fa que molts es trobin amb dificultats pràctiques a l'hora de poderla llegir. Per aixó mateix aprovam de bon grat l'iniciativa o el projecte que té la Comisió de Cultura del nostre Ajuntament de reeditar en facsimil sa revista Sa Marjal. Creim que seria un bon aliciant per les noves generacions de Sa Pobra i de qualque forma seria un reconeixement popular a la varitable tasca que el nostre entranyable vicari Parera dugué a bon port.

Si antes hem dir que els homes passen i les obres queden, no ho hem dit per un vat aquí o com a tòpic fàcil sino perquè voldriem que així com Sa Marjal durant 19 anys va anar desgranant el rosari dels dies de Sa Pobra i els seus fets, així també la revista Sa Pobra, recentment apareguda, fos exponent i reflexe fidel i popular de Sa Pobra d'a vui, durant tant de temps com Sa Marjal. Es tasca de tots els que estimam Sa Pobra, millorar la revista pero mai destrui-la ni matarla a la naixença.

Jordi

Pub Bar

Visite

No 1

Paseo Colón, 151

Cin Picafort - Mallorca

Abierto desde las 17 h. todos los días

TRESILLOS - CORTINAJES - COLCHAS
ARTICULOS DECORACION

Tapicerías SOLER

FABRICACION PROPIA

C'AS POBLER.

Santa Ana, 50 - Tel. 53 72 71

MURO

Si tuviéramos que buscar un protagonista de esta simpar noche poblera que el calendario señala como la víspera de Sant Antoni, la popular "ximbomba" sería casi sin ningún género de duda, la elegida.

SA XIMBOMBA, PROTAGONISTA DE LA FIESTA

El ancestral y rudo instrumento musical compuesto por un "caduf" como caja de resonancia, una piel de conejo como elemento acústico y una caña como pieza de contacto o percusión, es el que da ritmo a la fiesta, acompaña las populares canciones y pone la nota de alegría entre los distintos coros que en torno a los "foguerons" desgranar hasta desgañar unas letras viejas de puro viejo, poéticas de pura y popular poesía y otras de pura improvisación que raya entre lo popular y lo erótico. Sa ximbomba pone fiesta a la fiesta, ritmo a las canciones, alegría al jolgorio y también un poco de sabor melancólico y triston a unas costumbres que poco a poco se nos van y que sin embargo queremos conservar como parte de nuestra más pura cultura.

Sa ximbomba, ahora protagonista de la nit de Sant Antoni, fue antaño instrumento que animaba las veladas invernales prácticamente hasta la entrada de

la Cuaresma. Era instrumento que no podía faltar en las reuniones con motivo de las matanzas o sirviendo simplemente de pasatiempo en las largas noches del carnaval. Por eso Sa Pobra ha contado desde muy antiguo con destacados "ximbombers" que le han arrancado las mejores notas imprimiéndole el ritmo adecuado a cada tonada y el correcto acompañamiento al cantador.

Hacer sonar la ximbomba no resulta difícil, pero el manejarla bien, sí tiene sus secretos; secretos que están solo en la mano del buen "ximbomber", manos rudas, fuertes y callosas, pero que sin embargo se deslizan por la caña casi acariciándola.

He dicho antes que Sa Pobra siempre ha contado con excelentes "ximbombers", pero uno de los que más destacaron a lo largo de estos últimos lustros fue l'amon Pep Ferrer, a quien Alexandre Ballester apodaba con todo acierto el "Paganini de sa ximbomba". En Pep Ferrer, hoy hace tres

años vió su última noche de San Antoni. Cinco meses después su ximbomba quedó muda pra siempre, pero sonaron y sonarán otras ximbombas en torno a los "foguerons" que con su moruno, cual quejido rudo, seguirán acompañando las viejas canciones de puro viejo, poéticas de pura y popular

poesía y pondrán ritmo a la fiesta y alegría al jolgorio. O sea, protagonizarán la fiesta.

Una Ximbomba es fa
d'un caduf i una pell
i un bastonet de ravell
i una canya per sonar

JOAN PAYERAS

Foto: CERVERA

Las fiestas de ayer mismo POBRE AMBIENTE NAVIDEÑO

Como quien no quiere la cosa, pasaron las Navidades, traspasamos el umbral de un nuevo año, recibimos la visita de los Reyes Magos de Oriente y estamos prestos a celebrar un nuevo Sant Antoni. Pero, ¿cómo han transcurrido en Sa Pobla estas entrañables fiestas navideñas?. Por mi parte, creo que ha sido bastante pobre el ambiente navideño que se ha respirado, al menos a nivel de calle. Muy pocos, casi ninguno, han sido los establecimientos comerciales que se han tomado la molestia en decorar con algún que otro motivo alegórico a estas fechas sus escaparates. Las calles de la población - ni siquiera las más centricas - no se han visto alegradas con la tan clásica iluminación que suelen lucir la gran mayoría de pueblos y ciudades de toda la geografía. Ni las calles ni la Plaza Mayor se han visto demasiado concurridas ni animadas durante los días ni vísperas de estas fiestas tan propicias para la convivencia social y familiar y en las cuales, queramos o no, todos nos empeñamos en comportarnos como más amigos, o cuando menos intentamos demostrarlo con el solo hecho de levantar una copa en cualquier barra de bar y pronunciar instintivamente - ¿sinceramente? - un "molts d'anys" o "Bones Festes".

El único motivo o detalle externo que nos ha recordado que estamos en Navidad ha sido el ya tradicional pino plantado por el Ayuntamiento ante la fachada de la Casa Consistorial y el millar de blancas bombillas que por la noche han silueteado el perfil del edificio. Poco más, sino la puntual tarjeta de felicitación del familiar, amigo, cliente o proveedor que por afecto, detalle u obligación nos ha hecho llegar con letra impresa o manuscrita sus sinceros o mecánicos deseos de "Felicitad".

Por unos días, los establecimientos dedicados a la venta de bebidas y comestibles habrán visto incrementar sustancialmente sus cajas y por unas horas los bares y cafeterías habrán visto algo más concurridos sus locales, mientras las discotecas del litoral se habrán hecho con la presencia masiva del elemento juvenil. Y en los hogares la bien preparada mesa y la impertinente televisión habrán convocado al elemento familiar con mayor espíritu de convivencia y paz, tal vez con el tradicional "belén" o el importado "árbol de Noel" como testigos mudos, pero presentes en muchas casas.

El Año Nuevo habrá sido recibido con la euforia y alegría proporcionada en gran parte por una buena cena bien regada de vino y champán, celebrada en grupo, bien sea en propia casa o en cualquier restaurante u hotel previamente seleccionado, pero en Sa Pobla estuvo ausente el ambiente callejero hasta en las primeras horas de la última noche del año, cosa que aprovecharon muchos propietarios de bares para cerrar las puertas de su establecimiento y lanzarse ellos - con pleno derecho - a vivir su propia Nochevieja.

Los Reyes Magos, con-

tra viento y marea, con más o menos lúcida cabalgata, llegaron puntuales a su cita y colmaron los sueños y las ilusiones de los pequeños.

Y es que a pesar de todo y aún que de cada año se exteriorice menos, todavía quedan algunas ancestrales costumbres, casi rituales que, pese al pobre ambiente callejero y oficial, pese a la externa aparente frialdad de la gente ante estas fechas navideñas, queremos creer que en el fondo de muchos corazones, todavía brota algo de Navidad.

JOAN PAYERAS LLULL

MUEBLES BAUZA®

General Franco, 22
APARCAMIENTO PROPIO

MANACOR

**TIENE EL HONOR DE PRESENTAR
A SU DISTINGUIDO PUBLICO
CREATIVIDAD Y CALIDAD**

Roda de premsa amb el President del Consell, Jeroni Albertí

UNA ALENADA D'OPTIMISME

El pasat 30 de Desembre, quasi a la fita justa d'un any nou, el President Albertí convocà una roda de premsa amb tots els mitjans informatius de les tres illes per tal de explicar i comentar la política duita a terme pel Consell. "SA POBLA" també hi va esser present. Dins aquest comentari tractarem de donar a conèixer un resum de lo que foren quasi tres hores d'amistosa conversa, a les quals encara hi hem d'afegir les del esplèndid dinar que posa tanca-dura d'or a aquesta llarguissima trobada.

El president es mostrà en tot moment segur de si mateix i raonadament optimista. I això que els temes més conflictius que configuren el difícil moment polític actual no quedaren penjats al sostre, com les sobrassades, sinó que sortiren a llum ben rebents des de el primer moment. Qualque comentarista polític mallorquí ha fet veure, crec que amb encert, que el tipus de roda de premsa que avui comentam fou d'una altària sencillament magnífica.

El tema central, es clar, fou tot el referent al moment autònom i, dins ell tot l'espinos assumpte de la paritat o la proporcionalitat. El senyor Albertí no volgue entrar a valorar cap de les dues opcions a les que calificà de distintes, però, així mateix va dir que la formula paritaria, tal i com la va presentar UCD, potser siga l'única que garantitzí que cap illà tindrà preponderància damunt les altres.

El futur estatut

El President, en veritat, parlava amb entusiasme i se-

guretat del futur Estatut. Va explicar que molta gent cau en l'error de que aquest només vendrà a ratificar les institucions que ja ara tenim. Idò, segons ell, no es així ja que després d'aprobat l'Estatut "tot serà diferent". Referent a la possibilitat d'una desenganxada del PSOE del procés autònom, el President va reiterar la seva esperança amb una autèntica i sincera voluntat de diàleg de totes les forces polítiques balears.

Pel que fa referència al tan malmenat "desencant de la gent enfront de la política i més concretament de l'autonomia" "El senyor President es va mostrar, una vegada més, optimista: "El Consell ha fet moltes coses bones i durant el 81 aspiram a que el ciutadà del carrer pugui veritablement arribar a conèixer tot el que estam fent". Segons les seves paraules, el problema es més de manca de canals de comunicació entre el poble i les institucions, que de altre cosa.

La nova seu del Consell

El President Albertí parlà

també de la nova seu del Consell, l'antic edifici del consolat de la Mar. Manifestà no tenir gens ni mica de por a les crítiques que l'hi han fetes amb el sentit de que s'havien gastat molts de milions amb les obres de restauració: "Nosaltres en anirem quan vulgui els ciutadans i el que restarà serà una gran Obra que ja es Patrimòni de tots els mallorquins". Cal afegir que, després del dinar, el President acompanyà a tots els informadors a visitar aquestes noves obres.

Referint al tema de la bandera, el President indicà que el seu partit no ha intentat en cap moment "tirar pel camí d'enmig" i que restaven oberts a qualsevol alternativa que podés esser bona per una majoria.

Per cert, i parlant de majoria, fou quan "Lo President" es mostrà més explícit. A la pregunta de perquè UCD no feia ús simplement

dels seus vots dins el Consell, enlloc de tractar de trobar sempre solucions consensuades, el polític de Baialbufar va explicar que sempre intentarien arribar a alternatives de raó, mitjançant el diàleg ja que "No ens votàren per galtetjar-mos cada dia amb l'oposició". Saben a on volem anar i crec que hi anam, no importa massa si per un camí o l'altre". No ens agrada gens ni mica haver-mos d'imposar per la força de la nostra majoria, tal i com fan cada dia a molts d'Ajuntaments" acabà per dir el senyor President.

Amb una paraula, una trobada molt profitosa pel que tengué d'oberta i constructiva. Els informadors no estam massa acostumats a la seguretat i l'optimisme que vessàva al senyor Albertí, per això, en veritat, fou com una bufanda d'aire fresc.

EMBAT

CABALGATA DE REYES: POBREZA Y FRIALDAD

A altres pobles, per exemple a Manacor, tenen uns Reis dignes, A Sa Pobla.....

Este año, la crisis se ha notado especialmente en la cabalgata de Reyes. Sus Majestades sin duda se habrán impuesto a si mismos un ahorro de combustible ya que, si anteriormente llegaban montados en 3 tractores ahora lo hicieron en uno solo, los tres juntos pero no revueltos.

Pero esto sería lo de menos. Lo realmente lamentable es el idem estado de los ropajes y los pertrechos. Todo rancio, apolillado, del año de la pera. Pareció como si los Reyes Magos hubieran tenido que pasar forzosamente por el Estrecho de Ormuz y allí los hubiera pillado el fragor de una batalla irano-iraquí.

Bromas, aparte, creemos que nuestro pueblo merece algo más. En años ante-

riores la organización había corrido a cargo del Club Esportiu Sa Pobla. Con la misma carencia de medios, pero con un esfuerzo del Club Esportiu Sa Pobla. Con la misma carencia de medios, pero con un esfuerzo evidente, la cosa era pasable. Los Reyes 80, a cargo de la Comisión de Cultura, han sido de pena.

Es hora de nuevos proyectos. El Ayuntamiento debe dotar a esta Fiesta de un presupuesto digno sean quienes sean sus organizadores. En otras poblaciones, con menos cenas oficiales y menos agasajos tienen unas lucidas cabalgatas, para mantener la ilusión de los pequeños y reavivar un poco la de los mayores. No para provocarles la risa o el sarcasmo.

RAYÓ

Peluquería Caballeros

TRATAMIENTOS CAPILARES

Bones festes!

C/. Montaña, 22 SA POBLA

BAR - RESTAURANTE

La Farinella

Bones espinagades!

Ruido, 74 - Tel. 54 08 68

LA PUEBLA (Mallorca)

EN LA CARRETERA DE POLLENSA AL CHOCAR UN TURISMO CONTRA UN CAMION

Un mortal accidente en el que perdió la vida una niña de trece años ocurrió a las nueve de la mañana de ayer en el km. 48'100 de la carretera de Pollença a Alcudia.

El suceso ocurrió cuando el turismo Seat 124, PM-3, 126 - G, conducido por Sebastián Bennasar Seguí de 44 años, circulaba en dirección a la carretera de Palma. Colisionó frontalmente contra el camión Ebro, OM - O, 137 - A, conducido por Ramón Bover Mas, con carga de bombonas de butano que quedaron desparramadas por el

suelo.

La niña Juana María Bennasar murió, hija del conductor, herido de gravedad.

El Seat quedó inservible, el camión tiene desperfectos de consideración. El conductor salió ileso del percance.

Se desconocen las causas que lo hayan podido motivar aunque en esta zona no es la primera vez que ocurren desgracias similares.

La niña fallecida era acompañada a la escuela por su padre cuando ocurrió el trágico y fatal suceso.

SEAT

TALLER ASISTENCIAL N.º 5.251

Mayor, 54
Tel. 54 06 22
Carretera de Inca, s/n.
Tel. 54 09 88
SA POBLA
(Mallorca)

*APROVECHE LA OCASION
DE PROBAR
LOS MODELOS DIESELS,
RITMO Y
131 - SOFIM*

PINTURAS martins

Su decorador

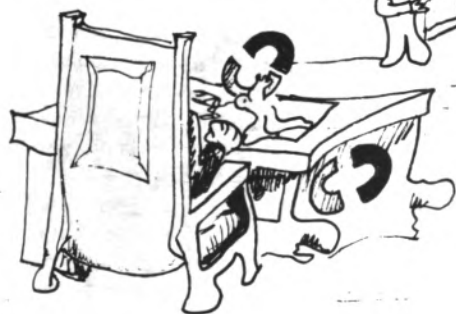
Papel, moqueta y pintura

**Felices fiestas
de San Antonio**

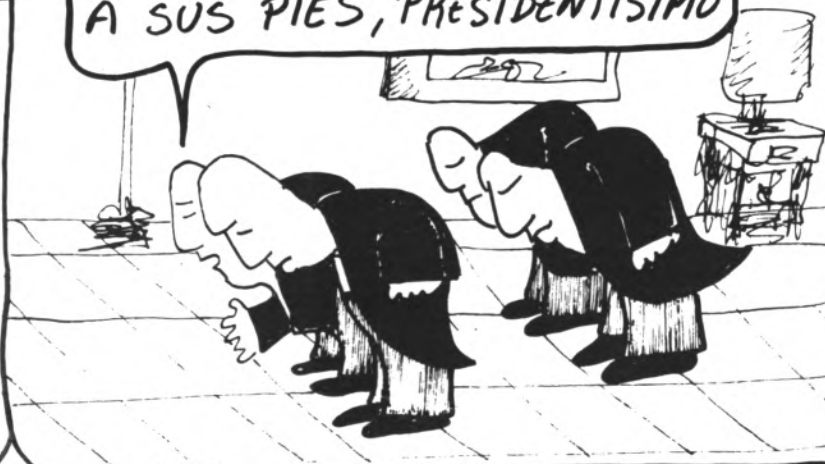
Luna, 110-A. Tel 54 05 37 SA POBLA

EL SECTOR CRÍTICO ...

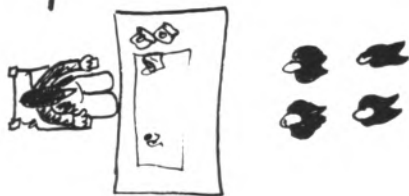
SEÑOR PRESIDENTE:
EL SECTOR CRÍTICO
PIDE AUDIENCIA

EL SECTOR CRÍTICO,
A SUS PIES, PRESIDENTÍSIMO

¿Y QUÉ ES LO QUE
DESEA EL SECTOR
CRÍTICO?

VENIMOS A PEDIRLE: ¿QUÉ
ES LO QUE DESEA QUE
LE CRITIQUEMOS?

¿QUÉ BUENO ES!
HASTA NOS HA DEJADO
OPINAR SOBRE EL
TEMA DE LA
CRÍTICA QUE LE
HAREMOS

SI SEGUIMOS POR
ESE CAMINO,
LLEGAREMOS A
MINISTROS

O NOS DARÁ UN
CHOLLO EN LA TELE

ESO, CUANDO
TERMINEN SU
CONTRATO MILIKI
FOFITO, GABY Y
COMPAÑIA

THE MONCLOVE

PEPE

...COMO LA VIDA MISMA . THE END (EN FIN)

Sr. Director de la revista "Sa Pobra"

Lí prec publiqui aquèsta carta. Gràcies anticipades.

EL CAMI DE L'ALBUFERA

Per la carretera de S'Albufera, dins el nostre terme municipal, a lo llarg de tot l'any, son moltíssims els pagesos o conraders de les terres de vora la carretera, que amb una total despreocupació fan els munts de les males herbes dins les cunetes. Així, en temps de pluges fortes, aquestes herbes son arrossegades per la barrumbada i embossant el curs de l'aigua, s'escampen aquestes aigües per totes les marjals mes baixes, omplintles no només d'aigua, que fa que els fruits se prodeixin, sino també de les llavors acumulades de tots els munts d'herba.

No vos pareix que les desgràcies que, sense cercar-les, mos amanaçen mos compareixen de tots els llocs, ja mos basten? I enca-

ra nosaltres mateixos, poquent-les evitar n'hem de provocar?. No es just. Deman a tots els que amb la seva conducta fan que això succeeix, procurin esmenar-se.

El fet que la carretera de S'Albufera servesqui de torrent, es un tema tan desesperant que una vegada mes, vull, alçar la veu per cridar amb tota la meua força, a les autoritats competents, que deixin de discutir en el Consistori les seves breguetes i d'una vegada, ja que segons diven, està aprovat a un "PLENO", enfilin l'agulla i resolguin aquesta qüestió. I després que parlin de posar llum al poliesportiu, de conservar molins i sínies...

Record que el dia 12 d'Octubre, fa 5 ó 6 anys, va fer una ploguda molt forta i jo em trobava al meu hort, quant una parella de turistes que parlava un poc de castellà, tots arromangats i bruts de fang, s'aturaren i feren

un comentari que ve a "cuento", i que vos diré: Nosaltres a Holanda, de troços de la mar, feim jardins; i vosaltres, que teniu terres de jardí, estau fent bassiots. No ho entenem. . . Hem vingut a veure el vostre poble, Sa Pobra, i trobam que es hermos, te joies: un camp d'esports maravellosos, un Museu, uns monuments, una Plaça espaiosa i agradable, etc, pero es com una dona guapa i enjojada que du els peus despallats i bruts. . . es una llàstima que dona tristor al cor. No sabeu el que teniu, diqueren.

Es trist que nosaltres que som poblers i que bravejam de tenir la millor horta i el rebost de Mallorca, no fem l'imposible per sentirnos solidaris. Pareix que perque els perjudicats no som tots els pagesos, tothom se desenten de dit problema. No pot esser, que si Sa Pobra es aquest rebost, comportem que una part d'ell se trobi així; per altre

part, si, per sort o desgràcia, el Turisme es el gran consumidor dels nostres productes, també, tenir el horts cuidats amb els camins adequats, podria fer que aquests turistes venguessen a visitar-nos, i amb consecuenca aidassen a la nostra economia. Pero si per venir a veurels s'han d'arromengar es segur que es feren la punyeta de nosaltres.

Pens que, una vegada més, la meua veu, no serà escoltada i que l'any que ve en aquest temps estarem igual; inclús es probable que al temps de les properes eleccions, aquest tema, sigui cavall de batalla d'algun Partit Politic. Però, així i tot, al manco aquesta i les demés cartes obertes que s'han publicat damunt el mateix tema, serviran perque els electors no es fiin de les paraules, que, els "politics" del meu poble empleen per en-gatussarnos, i per tant estiguin mes alerta a l'hora de votar. EL DE SEMPRE

MATERIAL ELECTRICO Y MAQUINAS DE COSER ALFA

Jaime Soler Capó

Els hi desitja Bones Festes de St. Antoni

Mayor, 71 - Teléfono 54 04 89

LA PUEBLA (Mallorca)

SERVICIO NEUMÁTICOS

LLABRÉS-MAYOL

Servicio Michelin

Felices Fiestas !

Jaime II, 3 - Tel. 54 02 62

LA PUEBLA (Mallorca)

LA ADMINISTRACION FRENTE A LAS COOPERATIVAS

¿Porqué existen las Cooperativas? ¿Qué papel tienen encomendado las Cooperativas? ¿Cómo potencia la administración a las Cooperativas?

Estas son las preguntas que nos hacemos todos los días, muchas veces sin hallar una respuesta concreta, pues bien, según mi modesto entender y por la poca experiencia que llevo en este mundillo del cooperativismo que tantos y buenos ratos me ha dado solamente al pensar en el fruto conseguido por unos señores que han visto el resultado obtenido después de no pequeños esfuerzos.

Recuerdo que en una conferencia de formación cooperativista, el conferenciante tuvo que subir la mesa al estrado, para lo cual se levantaron dos señores del público, y entre los tres subieron la citada mesa, y el conferenciante pudo empezar su cometido, y empezó diciendo "Si señores, ahora hemos formado una Cooperativa, porque por esto existen las Cooperativas, por la necesidad que hemos tenido de unir nuestras fuerzas para subir la mesa, ya que ninguno de los tres lo hubiera conseguido de actuar cada uno por su cuenta". Cuánta razón tenía el conferenciante, y el tiempo se la da cada día más. ¿qué sería de los aún castigados payeses, si cada uno comercializara sus productos por su cuenta?: serían la presa fácil que se vería cada día acosada por una manada de lobos que luego se repartirían el botín.

De ahí nos sale el papel que tienen encomendado las Cooperativas, no es ni más ni menos que una consecuencia de lo expuesto anteriormente, con la particularidad que estos esfuerzos,

tienen que transformarse en resultados económicos.

El papel que ha jugado la administración para con las Cooperativas, hasta ahora yo diría que no se ha lucido demasiado, habría muchos intereses creados en nuestro país que impedirían una verdadera expansión del tantas veces manoseado movimiento cooperativo. Yo comprendo que los enterados de la potencia que podría desarrollar la unión de todo el agro español, le temían e interesaba que esta podencia permaneciera inactiva. ¡Pensad! dijo aquel mismo conferenciante que un 60 o/o del ahorro español, pertenece a los agricultores, lo que quiere decir que indirectamente financiáis la construcción de cualquier fábrica que disfrute de un crédito bancario, con el citado 60 o/o. Ni que decir tiene que un acuerdo a nivel nacional de disponer de todos vuestros ahorros, supondría la suspensión de pagos de un 95 o/o de los bancos españoles.

Si bien hay que reconocer también el positivo apoyo que ultimamente ha sido prestado por la administración a la COOPERATIVA AGRICOLA POBLENSE, la cual una vez admitida como miembro de la A P A, se ha visto favorecida con unas subvenciones nada despreciables de cuarenta y tantos millones de pesetas en los tres próximos años. Con muy buen criterio ha obrado la administración al conceder unas ventajas a las Cooperativas que comercialicen la mayoría del producto subvencionado, por cuanto de esta forma promociona además de la unión de los agricultores, la UNION DE COOPERATIVAS.

Francesc Berga

SINDICAT FORA

Per qué Sindicat Forà? Senzillament, porque crec que aquí i ara es necessari ressucitar un sindicat forà. Es a dir, una cambra on es puguin reunir, encara que nomé sigui anualment i sense cap casta de competències - ni legislatives ni executives, cap - tots els ajuntaments de la part forana de Mallorca. Perque aquest es l'únic sistema que permetria aixecar una veu forta, una veu de pes, la veu dels forans.

No vull aquí - ni estic tan foll ni son tan bambol - pretendre que tornin les revoltes foranes. Els temps han canviat. Ja no son necessàries les revoltes, però si que ho son les veus. I, avui, parlem clar, hi ha una certa forma d'ésser, una certa forma de pensar i de viure que només la trobam a la ruralia i, per extensió, a les contrades de la nostra Part Forana. Per a sentir aquesta veu ¿que millor que un Sindicat Forà?

Anualment podria tenir lloc el que avui es diu un Congrés, un Encontre o, senzillament, una trobada. Sense exclusió de ningú, ni sols sense Ciutat, sino tothom per un igual, tothom amb la mateixa força. Tots els pobles amb llibertat per a discutir de tú a tú amb els veinats i per damunt tot, amb el cap gros palmèsà.

Seria como una festa. Una festa gran. Un moment per a fer públics els grans propòsits, en el que els ajuntaments forans haurien d'ésser el protagonistes. ¿Per qué no un nou Sindicat Forà?

S. VERD

SEAT

POLAUTO

Mayor, 54 - Tel. 540622 - SA POBLA

Ritmo

COCHE

DEL AÑO

Pruebe ahora el nuevo modelo CLX 5 velocidades

Gran economía de consumo

LA ENTREVISTA IMPOSIBLE

En una reciente edició de SA POBLA ofrecíamos a nuestros lectores un amplio reportaje en torno a la problemática del tráfico en Sa Poble (ver Sa Poble núm 3: "Tráfico: el caos nuestro de cada día"), que queríamos completar con una amplia entrevista al responsable municipal de Circulación y Transportes, el concejal Martí Quetglas, presidente de la comisión municipal citada.

Tras diversos aplazamientos por parte del concejal de la conversación, éste solicitó un cuestionario, que le fue preparado y entregado con antelación suficiente para que sus declaraciones tuvieran cabida en este número. En el momento de cerrar la edición, el concejal Martí Quetglas, comunicaba a esta redacción que no iba a contestar al cuestionario, ni por escrito, ni de manera alguna.

Razón por la que no podemos ofrecer a nuestros lectores la entrevista que hubiera venido a completar la información ofrecida en su día en torno a a tema tan polémico como éste. El concejal prefiere guardar para sí la información de su departamento, sin que trascienda nada en absoluto a quienes han de ser los protagonistas de su gestión, gestión por otra parte que deberemos seguir valorando en función de lo que veamos, no de la información que Martí Quetglas no nos quiso facilitar.

CUMPLIDORS DE LA LLEI

Per complidors de la llei que no quedi la cosa. La carrosseria d'un camió pot esser considerada "escombros"? Vataçi la qüestió. Perque brutor el que es pot dir brutor no n'hi ha gaire dins el solar. Pero el "lletre-ro" no parla per res de des-

pulles de vehicles automòbils. Hem de quedar clars. iPer casa nostra massa curosos no som amb tot el que fà referència a la llei i l'ordre!

El que pasa es que ni ha que no especifiquen res.

EL RELLOTGE IMPUDIC

Tal com podem veure a la fotografia, degut a l'espantosa ventada de la darre-ra setmana de l'any, volàren les busques del rellotge de la Sala i el poble, de mode oficial, es clar, va restà sense hora. El nostre particular "Figuera", que data de l'any 1863, va romandre impudicament despullat, mostrant la seva blanca nuesa, com de fadrinarda.

El fet inevitable, es clar, no tendria més importància que l'anecdòtica si no fos que en bon dissabte dels reis, i amb un empostissat manllevat a un pintor, (La Brigada d'Obres de l'Ajuntament no en tenia cap de tan alt) a toda presa es posaren a arreglar el rellotge en cues-

tió.

Tanta eficàcia extranya a més d'un. Aquesta pressa en resoldre els desgavells no es massa habitual per les nostres contrades. I ara que seria ver per un pic allò d'any nou vida nova?; La pregunta surava per més de dos caparrins que no sortiren del seu petit estorament.

La resposta la tenguem a cau de migdia. Qualcu havia vist el nostre fotograf enfocar la seva camara de cap el rellotge nu i havia donat ordres que ;com fos! aquest havia d'estar arreglat "en sortir sa revista".

¡Ai quart poder i que ho ets de poder!

Fins i tot a Sa Poble.

L'AMO EN BIEL "CAUVO"

(y II)

EL DARRER INDIOTER DE MALLORCA

- "A canostra menjavem molts de fideu. Fideus amb faves i faves amb fideus. I molta de col, tuadéu!. Veuràs, es primer dia mamare cuinava faves i mos les menjavem amd dues sopes davall. Es segon dia, faves amb fideus. I si en sobraven, de faves, per l'endemà eren ben bones. Es fideus un poc inflats, però ben bones. I plat únic, res de darrerria, cà!, plat únic. . . , sí, i gràcis si n'hi havia, sí. . .".

- "I. . . "revivadeu", Biel, moltes "trescalesmenes" i molta de feina i cap doblar ni un. I sempre ha estat això, tu, que qui té doblers, vola, i qui no en té, redola, eh?. i això ha estat sempre, sí".

- "M'en record d'un any que vaig fer ses messes a Son Vanrell, allò des Compte; i a Son Ferragut. . . , i a Son Fiol. . . , i. . . , i he fetes més messes que la gran puta, jo. . .".

- "Bé, llavors, quan em vaig casar, encara que estiguessim també a foravila, ja varem llogar una casa a Sineu. I vaig seguir conrant lo nostro. I qualche cosa més. Però no vaig deixar d'anar a jornal. No "Seguros"? Pesa!. Si estave bò, feies feina i cobraves; i si no, fora, cops pes morros. . . , bots a sa lluna, tu. . . !!!".

- "I quan va haver acabada sa guerra, va ser quan em vaig posar a fer d'indioter. Hi vaig fer 26 anys d'indioter, jo. Resulta, calla veureu, resulta que jo sempre n'havia tenguts d'indiots. I m'agradaven. Era una feina que m'agradava. La sabia fer; no era feixuga. . . , i m'agradava. De menut, jo, ja n'hi havia a canostra d'indiots. Però, llavors, des-

prés de sa guerra vaig veure s'assumpte i vaig dir: Per aquí anam, au, tot dret!. I m'hi vaig abocar, Els comprava a 9 peces o a pesseta cada un, petits, i els venia a duro o a 18 reals un poc més grossets. Alerta, segons lo bons que aren. Havien de ser molt bons per vendre-los a duro. I Això era el 40, 42, 45. . . , per aquí. . .".

- "I més tard, vaig trobar que no retia. Varen passar ets anys i els venia a 6 pessetes ò 22 reals, o això, i vaig dir: no ret es joc!. I em vaig posar a fer-los grossos. Em vaig posar a aguntar-los fins a Nadal i fer-los grossos."

- "Lo que més m'agrada va era vendre-los d'en un en un, perquè així coneixia i tractava amb molta de gent, m'entens. . . ?".

- "Llavors, surar ets indiots era molt diferent que ara. Com que no hi havia "piensos", els surava alb llet de cabra. . . , tenia quatre cabres i feia una mescladissa de llet de cabra (només n'hi posava un poquet, m'entens?), i aigo. I, dic, feia una ensegonada amb llet de cabra, i aigo, i pa dur, i farina de faves, i segó. . . , i qualche ou dubtós. . . , els feia com un pancuit, m'entens?, i tira!. I es feien ben bons. No són tan bons ara, no!".

"... Uns indiots que feien mirera"

- "I després, quan ja eren un poc més grossets, au, a pasturar pes camp fora donar-los res més. . . , i es feien uns indiots que feien mire-ra".

- "En acostar-se Nadal, per engreixar-los un poc més, feiem una bollida de patates i figures seques, fari-

na de faves i farina d'ordi. I anaven més lluent que la plata, ells. També els escovavem. Escovar-los era tallar-los sa cova, vaja, que pareixer pardal, tu. No ho sabies que ets indiots s'escovaven?. Idò sí. Si putes. Ets indiots, si els escoves, tornen més grassos i "curros". Els escovavem dues vegades. Cada dos mesos els tallavem sa coa. I ho feiem venir bé de qué, sa darrera escovada fos dos mesos abans de Nadal. Una coa d'indiots per ésser "guapa", ha de tenir dos mesos en clau. En primera perquè són més presentadors i en segona perquè en-

greixen més. Sí fotre, n'hi ha molt de biaix, d'escovar-los o no. . . !!!".

- "Ets indiots, es darrers anys, ja els vaig mal-vendre, allà, damunt La Rambla. Perqué, mira, va passar una cosa, té que et resulta que es mercat es va llevar de ses "Avenides". . . I llavors que, es jovent, que de vegades sou com a cagallàtimes, voltros, que ja no anava d'això de matar-los i plomar-los. . . I els compraven congelats, au, quines pardalades. . . !!!

I així fins a vuit fols més. Paraula de pagés!.

Biel Florit Ferrer

CELLER CA' N FONT

**ESPECIALITAT AMB FRIT
I PORCELLA*

Plaça d'Espanya, 18 - SINEU

El Poblense, visto por uno de sus protagonistas SERRA FERRER: "NO PODEMOS RASGARNOS LAS VESTIDURAS"

La derrota encajada por el Poblense en su propio feudo, frente al Murense, además de la lógica sorpresa futbolística, ha hecho brotar el nerviosismo y hasta la preocupación - casi la desconfianza - en ciertos sectores de la afición y de la propia directiva del club "pobler". Nosotros, sincera y objetivamente, no creemos que sea para tanto, máxime si tenemos en cuenta el más que positivo balance que a lo largo de todo lo que llevamos disputado de la presente liga arrojan los resultados. Pero el fútbol es así y la afición así de exigente.

Por lo demás es también, futbolísticamente, lógico que gran parte de las críticas hayan recaído sobre el máximo responsable del conjunto blau-grana, su joven entrenador, Lorenzo Serra Ferrer, con quien, precisamente queremos comentar sobre lo acontecido y sobre las consecuencias futuras de dicho resultado.

- Sí, desde luego, el resultado que se dió frente al Murense es ilógico y casi humillante, pero entra dentro de ese deporte tan complejo y a la vez ilógico que es el fútbol, nos diría Serra Ferrer. "Pero - sigue - no podemos rasgarnos las vestiduras. Ante este encuentro tal vez les faltó a mis jugadores la debida mentalización de que no se trataba de un encuentro cualquiera de campo propio, ya que en el mismo jugaba decididamente el factor rivalidad y el hecho, a tener en cuenta, que en el Murense se alineaban seis jugadores que en temporadas anteriores habían defendido los colores del Poblense, mandados por un entrenador que conoce nuestro fútbol, además llegado al equipo hacía tan solo una semana y con muchas ganas de

corregir defectos en el equipo".

El Murense, buena plantilla

- ¿Pero aún con todo, consideras que el Murense es equipo para vencer y golear al Poblense a domicilio?

- Que el Murense dispone de una buena plantilla no es hacer ningún descubrimiento. Una plantilla que tal vez hasta el momento no había dado la medida de sus posibilidades, sin que con ello quiera decir que sea un equipo como para endosarnos tan severa derrota, pero se trata de un conjunto que tiene que desempeñar un digno papel en la presente liga.

- ¿Cual ha sido la reacción de la plantilla después de tan adverso resultado?

- No nos queda más remedio que olvidarlo, pues somos profesionales y debemos mirar hacia adelante y precisamente ahora con mucha más responsabilidad, ya que se nos avecinan partidos para poder demostrar que realmente somos los mejores.

Los jugadores saben que hubo fallos, pero la reacción ha sido positiva y

son conscientes de que un handicap como este no puede volver a producirse.

- ¿Satisfecho en líneas generales de tu labor al frente del Poblense?

- Pese a la gran desilusión por el resultado del pasado domingo, en general estoy satisfecho de la trayectoria global de lo que llevamos disputado de liga. A lo largo de todas las salidas solo hemos cedido un punto y pese a que en casa las cosas no han rodado todo lo bien

que sería de desear, ahí estamos, comandando la clasificación y con bastantes puntos de diferencia.

- ¿Tiene el Poblense mejor o peor equipo que la temporada anterior?

- El equipo, indiscutiblemente no es el mismo. Existen siete variantes y las características son distintas, positivas en su aspecto y algo más negativas en otro.

JOAN PAYERAS
Foto: CERVERA

Polita Gost ESPORT I POLITICA

Monitora esportiva, secretària de les Juventuts d'UCD, jove i carregada d'idees i projectes, Polita és la mare de la "diada esportiva" que cada dissabte reuneix a un bon nombre de nins i nines de Sa Pobla, i localitat al voltant.

"El curset començà a primers de desembre, a manera de diada esportiva, organitzada pel Club Esportiu, que es el que financia l'activitat. Hi venen nins de tots el pobles, i representa una alternativa a la manca de diversions en que ens trobam a Sa Pobla".

Per n'Apolita, el problema de l'esport a Sa Pobla es una qüestió de manca de suports: "Sols el Club Esportiu es va preocupant de

fer qualche cosa. L'ajuntament, a pesar d'haver demanat en moltes ocasions que ens adobin certes instal·lacions, ens fa el sord. Ja l'estiu passat tenguem molts de problemes per dur endavant el curset de natació que tant d'èxit va tenir, i això que només demanàvem mitja piscina, a unes hores que no se molestàs a ningú. . tot foren problemes, que esperam se repetiran el proper estiu, que amb una participació molt nombrosa de nins i joves"

L'experiència dels Reis

Pocs dies abans de Sant Antoni, Polita encara no havia pensat si s'organitzaria qualche activitat esportiva,

Polita Gost: il·lusió per un esport popular

per col·laborar en el programa de festes, enc de fet no hi tenia gaires esperances: "L'experiència dels Reis ha estat desastrosa, els nins han perdut l'il·lusió pels Reis, tan pobre va ser la cavalcada, i això enguany que organitzà la festa l'Ajuntament.

Sempre ho havia fet el Club Esportiu i havia quedat una cosa molt lluida.

La feina esportiva la combina Polita amb la política, si be es cert que hi ha una certa contradicció en el fet de que una persona jove es dediqui a la política, quan lo que està de moda es "passar" de tot. . . : "Tal contradicció no existeix, perquè pens que els joves no passen de res quan se'ls hi ofereix la possibilitat de desenvolupar tota una sèrie d'activitats que aporten coses noves als joves", i Polita posa aiximateix de manifest les dificultats que es troben ara, amb els estudis: "molt son fora, estudiant, i fins que no tornen, es fa poca cosa. . ."

"... i poca cosa es pot fer sense doblers": Polita es quixa fort de la manca de suport que reben les Juventuts del partit UCD: "festes com les de Crestatx costen molt, i si el partit no ens fa costat, poca cosa podem fer; a Sa Pobla sols hem rebut suport econòmic de les Juventuts de UCD - regional una vegada, i pus. . ."

Juventuts UCD necessita un fort suport econòmic

FORA DE JOC

Van cayendo escayolas y esperemos que pronto nuestro deporte aficionado vaya recuperando a sus víctimas. JOSE PORQUER, EMILIO COLLADO I MI MENDA andamos ya fuera del caparazón de yeso que durante largas semanas ha venido curando nuestras lesiones. Ahora nos toca algunas semanas de convalecencia o recuperación y luego a coger de nuevo nuestro bártulos deportivos.

Mal comienzo de año para el POBLENSE, batido, vapuleado y casi humillado por el MURENSE de CELA. Del MAGO CELA, cuyas MEIGAS GALEGAS le pronosticaron suerte y éxitos en su nueva etapa deportivo-profesional como entrenador. Lo que nunca perdonaremos los "poblers" es que se desquitara tan a gusto frente a los colores que le aferraron a esta tierra, donde, además de buenas amistades, cultivo amores y recogió el fruto de su hijito MANUEL.

Pero lo cortés no quita lo valiente y como buen amigo te repito mi ENHORABUENA, LUIS y que sigan los triunfos.

Otro ídolo caído y este en plena mañana de Reyes: EL BAR MISS, fuertemente derrotado por el BAR SA SINI, cosa que no me sorprende en demasía porque SA SINI es uno de los conjuntos fuertes de este torneo de fútbol.

Y vuelvo al POBLENSE para decir que pese al fuerte correctivo impuesto por el MURENSE y pese al resultado que se dé en SANTA MARGARITA, partido aún no disputado cuando redacto este "Fora de Joc", pese a todo - repito - EL POBLENSE se ha proclamado con todos los honores CAMPEON DE INVIERNO.

Lo que ahora hace falta es que los muchachos de SERRA FERRER sigan con esa línea de regularidad que les ha caracterizado durante toda la primera vuelta, - aún que con algún que otro tropiezo lógico, vamos - y no se les escape el título definitivo.

Mi entrañable ONOFRE PONS CAMPINS, el otro compañero de equipo en el MARE NOSTRUM y colega en las líneas informativas y ahora profesionales, pero amigo siempre, ya es padre. Su ANTONIA dió a luz algo prematuramente, pero sin mayores problemas, a un varón dispuesto a dar continuidad a la dinastía de los CORMA. Enhorabuena.

Y BON SAN ANTONI, cuya NOCHE BRUJA supongo querrán saborear, aún que sólo de refilón, hasta los deportistas más disciplinados. No era para menos y un poco de "bula" para la "bulla" no les hará mal.

TRIBULETE

Talleres

Servicio Venta

CONCESIONARIO - INCA

Tel.: 54 05 39

SA POBLA

Felices fiestas
de San Antonio

¡AGRICULTOR!

Ahora tiene la oportunidad de cambiar su Tractor o Motocultor, cualquiera que sea su marca y disponemos de personal especializado en acoplar cualquiera que sean los aperos con uno de nuestra gama.

Recuerde nuestra extensa gama de:

MOTOAZADAS, MOTOCULTORES TRACTORES LANDER

SERVICIO OFICIAL
Y
DISTRIBUIDOR
EN
MALLORCA

SERVICIO OFICIAL

Nuestro lema es:

SERVICIO - RECAMBIO Y GARANTIA

Pida información sin compromiso en

INDUSTRIAS

marimón, s. a.

Ruido, 2 - Tel. 54 09 93 - SA POBLA

CARROCERIAS

A. CRESPI

CHAPA Y PINTURA

Dr. Gómez Ulla, 17 - Tel. 54 08 89 LA PUEBLA (Mallorca)

**Bones festes de
St. Antoni**

MUEBLES BAUZA®

General Franco, 22
APARCAMIENTO PROPIO

MANACOR

**TIENE EL HONOR DE PRESENTAR
A SU DISTINGUIDO PUBLICO
CREATIVIDAD Y CALIDAD**

**¡ARA EN
REBAIXES!**

**On el bon gust i la qualitat
són tradició i essència**

Luis Cela “PLANTEAMOS BIEN EL PARTIDO Y LAS COSAS SALIERON BIEN”

La otra cara de la moneda, la cara alegre y triunfante nos la ofrece en esta ocasión, Luis Cela. No es para menos, ya que en dos jornadas al frente del Murense como entrenador, su equipo ha sumado cuatro positivos y los dos últimos presisamente sobre el invicto líder.

Luis Cela, gallego de nacimiento, pobler de corazón, que llegó aquí hace diez años corriendo una más de las aventuras futbolísticas que suelen correr muchos jugadores, a sus actuales 34 años parece dispuesto a dejar el fútbol activo y buscar dentro del mismo deporte otras emociones u ocupaciones profesionales. La de hacerse cargo del Murense como entrenador fue una oportunidad que ni siquiera se había planteado y sus primeros pasos como tal no pueden ser más triunfantes. Pero pese a todo, ni se siente orgulloso en demasía ni triunfalista en exceso, porque es consciente que el fútbol proporciona más reveses y amarguras que satisfacciones. Después de estos primeros éxitos se siente simplemente satisfecho y muy ilusionado.

Efectivamente - nos dijo Cela - lo de hacerme cargo del Murense como entrenador me vino algo de sorpresa y creo que es prematuro plantearme si seguiré en ello como profesión. Todavía estoy aprendiendo, si bien con estos comienzos

tan positivos estoy muy ilusionado.

UNA GRAN ALEGRÍA PROFESIONAL

- Qué supuso para tí batir al Poblense?

- Profesionalmente una gran alegría, más que por la victoria en sí, por lo que ello ha de influir sobre la moral de mis jugadores de cara a nuestro futuro en la competición.

- ¿Fue una victoria bajada o pura casualidad?

- Como sabes, en todos los partidos existe un planteamiento previo que puede resultar acertado o no tanto. Aquí en Sa Pobra, planteamos bien el encuentro y todo salió bien para nosotros que, además, salimos a jugar con muchas ganas de ganar. De todas formas el éxito en gran parte corresponde a los jugadores, en cuya propia inspiración en el campo me gusta confiar.

UNA NUEVA EMOCION

- ¿Qué tal te sientes en esta nueva faceta deportiva?

- Por el momento me está robando muchas horas de sueño, pero se vive una nueva emoción y es una experiencia más en la vida de un deportista.

Pues que estas nuevas emociones te sean, amigo Cela, tan agradables en el futuro como te han resultado ahora.

J. PAYERAS

EL POBLENSE PERDIO SU PRIMERA BATALLA, NO LA GUERRA

Siempre se ha dicho que ganar una batalla no supone, ni mucho menos, ganar una guerra. Ni al revés. El Poblense, hasta el pasado domingo día 4 de enero - primer domingo del nuevo año - había salido invicto de cuantas batallas ligueras había librado. Y fué en su propio feudo, durante muchos domingos inexpugnables fortaleza blau-grana, cuando nuestro líder cayó derrotado y casi humillado ante un Murense - eterno rival comarcal - que hasta aquella fecha había desambulado más mal que bien por esta liga balear de Tercera División. El resultado - 0 a 3 ! - que al final del encuentro señalaba el marcador fue la gran sorpresa de la jornada, sorpresa hasta para los propios vencedores de la, para ellos, gloriosa gesta.

Lo ocurrido que no deja de ser una de esas cosas lógicas del ilógico deporte del balompié, supuso algo más que una victoria o una derrota para el Muro y Sa Pobra. Para los vencedores, la victoria del modesto so-

bre el encopetado y fuerte gigante. Para los derrotados, la humillación. Para otros la revancha de unos muchachos bajo cuya camiseta blanquiazul corre sangre blau-grana, cual es el caso de los Sánchez, Antón, Martín Amer, Moranta, Moreno, Durán y del propio Cela que desde el banquillo los mandaba. Unos jugadores que frente a sus antiguos colores quisieron demostrar su valía hasta derrotarlos, puede que alegres y compungidos a la vez.

Una batalla perdida por el Poblense - la primera - que no debe bastar para que se pierda la guerra hacia el título o el ascenso y que tampoco será suficiente para que el Murense la gane. Todo quedará, seguramente, en una simple anécdota futbolística a añadir al historial de cada club. Una anécdota, sin embargo, de mucha resonancia en nuestro fútbol balear y que como tal no queremos dejar de reseñar.

JOAN PAYERAS

El Poblense

CAMPEON DE INVIERNO

Finalizado, el pasado domingo, la primera vuelta de la liga, el Poblense se ha proclamado por méritos propios, CAMPEON DE INVIERNO con clara ventaja sobre su inmediato seguidor el Constançia y con un bagaje de triunfos, fruto de una trayectoria algo más que regular y que, paradójicamente, ha estado basada en los excelentes resultados conseguidos fuera de su propio feudo. Un título - simbólico, desde luego - que solamente se ha visto empañado

por la derrota encajada frente al Murense y que le priva al conjunto de Serra Ferrer haber llegado al final de la primera vuelta completamente invicto.

La empresa no ha sido fácil, porque al Poblense no se le ha regalado nada. Todo ha tenido que lucharse gol a gol, partido a partido, pero con un indiscutible pundonor y entusiasmo que en muchas ocasiones ha tenido que imponerse a la técnica.

La mitad del camino que conduce a la meta del

título definitivo está ya recorrido. Recorrer la otra mitad tal vez resulte aún más angosto y dificultoso, pero todo se andará feliz si se sigue con el mismo entu-

siasmo, entrega y deportividad que hasta el momento han caracterizado al equipo. No vale dormirse sobre los laureles.

PINTADO DE
AUTOMOVILES
Y
ROTULACION

Pinturas

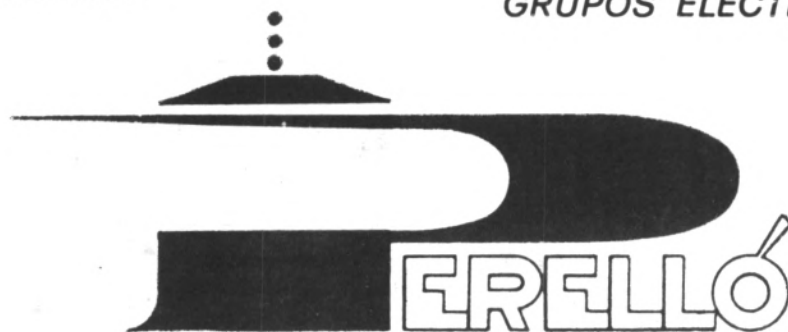
MLOYA

Els hi desitja Bones Festes de St. Antoni

Comercio, 50 - Tel. 54 09 38 SA POBLA (Mallorca)

**INSTALACIONES ELECTRICAS
E HIDRAULICAS**

**RIEGO POR ASPERSION
BOMBAS SUMERGIBLES
GRUPOS ELECTROGENOS**

AUT. POR LA DELEG. DE INDUSTRIA CON LOS N.º 358 y 730

Distribuidor Oficial AISCONDEL (Tuberia ASADUR)

Comercio, 40 - Tel. 54 05 01

SA POBLA (Mallorca)

Les desea Felices Fiestas de St. Antoni

*Sueños de
Mallorca®*
COLONIA PERFUME TIPIC

Macardell®

MALLORCA - ESPAÑA
Flor de Taronger

**Els hi desitja
bones
festes
de
St. Antoni**

Margaritense, 1 - Poblense, 3 LOS "MARGALIDANS", BORRADOS DEL CAMPO

Sobre el barrizal de S'Estanyol, el Poblense se sacó la venenosa espina que le había clavado el Murense ocho días atrás y el Margaritense pagó los platos rotos con una derrota que no da lugar a discusión ni polémica alguna. Fue otro de los buenos partidos disputados por el Poblense en campo ajeno, a lo campeón. Tres preciosos goles de Franch, Rosselló - añorada y feliz reaparición - y Miguelito, ante lo que poco pudo ha-

cer Jerónimo para evitarlos sentenciarían esta nueva y contundente victoria blaugrana, conseguida precisamente en unos momentos psicológicos para que el Poblense se presente el próximo domingo en el Nou Camp de Inca con moral de líder dispuesto a, cuando menos, recuperar el primer negativo que le endoso el Constancia en el primer encuentro de liga.

El marcador, en Santa Margarita, no podía ser más

expresivo hasta a unos pocos minutos del final del encuentro en que el delantero centro local Carmelo perforó por única vez la meta de Gost, logrando así el llamado gol del honor para su equipo. Este mismo jugador, después de la consecución del tanto, protagonizaría la casi única nota discordante y antideportiva dirigiéndose al público y más concretamente a un sector de seguidores "poblers" con ademanes un tanto provocativos y

al finalizar el encuentro reincidiría de nuevo antideportivamente arrojando un puñado de barro a un espectador de Sa Pobra.

Por lo demás y pese al insistente caserismo del colegiado señor Herrero, el encuentro discurrió dentro de unos destacables cauces de deportividad, lucha y pun-donor por parte de los dos equipos, pese a la rivalidad comarcal.

J.P.LI.

I Torneo de Futbito AUMENTAN LAS POSIBILIDADES PARA EL MARE NOSTRUM

Los resultados registrados en las dos últimas jornadas han hecho variar considerablemente las posibilidades que a lo largo de la competición se habían apuntado, casi por un igual el Casa Miss, Mare Nostrum y C.A.P. Club Sportiu. La severa derrota encajada por el Casa Miss, frente al potente Bar Sa Sini, ha descolgado a los verdiblanos del liderato que pasan a ocupar la tercera posición, cediendo la cabeza de la tabla a la C.A.P. seguido del Mare Nostrum, si bien estos cuentan con un partido menos que lógicamente han de ganar frente al modesto Bar Sportiu.

Así, actualmente, las mayores posibilidades son para los aseguradores que precisamente en la última jornada habrán de enfrentarse a su más directos rivales, los cooperativistas. Todo ello si durante estas próximas jornadas no salta alguna que otra sorpresa que puede situar a Sa Sini en unas condiciones óptimas para aspirar a uno de los primeros

puestos.

Nada está decidido todavía y la emoción vuelve a ser protagonista del torneo. Un interesante torneo que tan sólo el fuerte frío nocturno que azota la cancha del Poliesportiu Municipal le ha restado ambiente en las gradas.

JOAN
Foto: CERVERA

Formación del Bar Sportiu

I CAMPEONATO FUTBITO SA POBLA 9a JORNADA

CLASIFICACION

	J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	PTOS
Mare Nostrum - 2							
Gran Peña Poblara - 1							
La Graciosa -							
La Peña Artística - aplazado							
Bar Sportiu - 3							
Cons. Rosselló - 0							
Bar Sa Sini - 5							
Bar Casa Miss - 0							
C.A.P. Club Sportiu - 5							
Talleres Marimon - 2							
Pint. Moya-Mitjorn - 2							
Blaus Granas - 5							
C.A.P. Club Sportiu	9	7	1	1	26	15	15
Bar Casa Miss	9	7	0	2	36	22	14
Bar Sa Sini	9	6	2	1	30	12	14
Mare Nostrum	8	7	0	1	24		14
Blaus Granas	9	4	2	3	27	14	10
Pint. Moya-Mitjorn	8	5	0	3	22	14	10
La Peña Artística	8	3	1	4	15	19	7
Gran Peña Poblara	9	2	1	6	23	32	5
Talleres Marimon	8	2	1	5	17	20	5
Bar Sportiu	9	2	0	7	17	39	4
Conser. Rosselló	8	1	1	6	12	28	3
La Graciosa	8	0	1	7	8	41	1

OTROS RESULTADOS

JUVENIL POLENSE, 0 - J. SALLISTA, 1

Otro tropiezo de los juveniles en campo propio que les priva de aspirar a unos de los lugares privilegiados de la tabla y lo peor del caso - resultado aparte - es la pobre impresión que causaron los locales, ante un Sallista que no demostró nada excepcional.

ALCUDIA, 0 - INFANTIL POBLENSE, 2

Siguen su marcha triunfal los infantiles que se apuntaron otra valiosa victoria en campo del Alcudia, que les permite codearse con el líder de su grupo y, al propio tiempo, seguir abrigando aspiraciones.

FUTBOL EMPRESAS

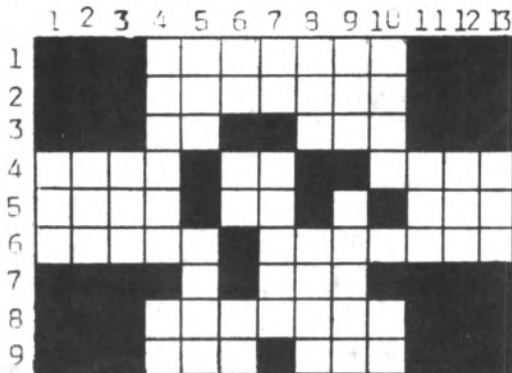
BAYER, 1 - MUEBLES CERDA, 2
C. SUAU, 1 - MARE NOSTRUM, 1

BASQUET

PATRONATO, 68 - SA POBLA B.C., 67
SA POBLA B.C. (Infantiles), 41 - LA SALLE, 33

BAJA DE GUDIOL Y FICHAJE DE JOSE JUAN

A causa de la grave lesión sufrida por Fernando Gudiol, que difícilmente podrá volver a la cancha esta temporada, el Sa Pobla B.C. ha decidido darle de baja en su plantilla, al propio tiempo que ha llevado a cabo el fichaje del jugador José Juan Capó que desde sus inicios en el deporte del balón y el aro ha defendido los colores de los equipos "poblers".

Javier Linares

HORIZONTALES: 1.— Contrario de zurdo. 2.— Os atreveréis. 3.— Matrícula andaluza. Prisionero, preso. 4.— Diminutivo de nombre de mujer. (Repetido), miembro de la familia. Conozca, tenga noticia. 5.— Pueblo muy famoso de la frontera española con Francia. (Al rev.), pronombre. Vocal. Se tiene cuando se está costipado. 6.— (Plur.), sin sal. Viejo. 7.— Vocal. (Al rev.), defecto nervioso que nos obliga a repetir una determinada cosa. 8.— De España. 9.— Exista. Metal precioso.

VERTICALES: 1.— Posesivo. 2.— Anillo grande. 3.— (Al rev.), punto cardinal. 4.— Someto. Existe. 5.— Canción popular canaria. (Al rev. y plur.), nombre de consonante. 6.— Matrícula de uno de los tres ejércitos. Matrícula española. (Repet.), miembro de la familia. 7.— Símbolo químico del estroncio. Acomete, lanza una ofensiva. 8.— Río catalán. Muchacho, chico. 9.— Demuestra alegría. Persona que trabaja en cine o teatro. 10.— Mamíferos plantígrados. Vocal. Artículo determinado. 11.— Grupo terrorista vasco. 12.— Coloca. 13.— Tuesto.

Forn i
patisserie

MORANTA

(Forn Ca'n Verdera)

ESPECIALITAT
AMB TARTES

Fredins, 75 - Tel. 54 05 47
SA POBLA (Mallorca)

ES CORC
MUSIC - PUB

ESPECIALIDADES
EN TAPAS VARIADAS

C/. Tesorero Cladera, 44. SA POBLA

Alta mecánica.

Alta mecánica

El Renault 18, un coche que une a su estilo la alta mecánica.

Es hoy el único coche fabricado en España, equipado con un motor de 1.647 cm³ de aleación ligera, 79 CV DIN, 59 K.w.

Un motor fundido bajo presión que se beneficia de menor peso, menor desgaste, mejor refrigeración y mejor rendimiento térmico.

Esto, unido al excelente coeficiente de penetración en el aire, debido al perfil aerodinámico del Renault 18 GTS y a su relación peso-potencia muy favorable, permite un consumo muy reducido.

Estilo

Un coche clásico y una estética moderna que pueden resumirse en una sola palabra: elegancia.

Tal es la personalidad de un conjunto concebido y bien acabado:

Renault 18

Alta mecánica hecha estilo.

Motor aleación ligera
Cilindrada: 1.647 cm³
Potencia fiscal: 11,85 CV
Tracción delantera

Velocidad máxima: 163 Km/h.
Consumo: 8 litros/100 Km.
Versión con aire acondicionado.

— Así es el Renault 18. Venga a verlo en: —

Concesionario

Renault

Pedro Payeras Socías
Ctra. Inca - 21 Tlf. 54 08 55
SA POBLA

E

l Oro dice todas las palabras de amor que ya no se dicen.

C. MMLB INTERGOLD 808

JOIERIA-RELOTGERIA
D'ES FILL D'EN JAUME SEGURA

Carrer Mercat, 9 Tel. 540097
SA POBLA